

LADY IN

ČASOPIS DÁMSKÉHO
INVESTIČNÍHO KLUBU
ČESKÉ SPOŘITELNY
ZIMA 2012

*Realita
finančních
trhů*

Lásky Medy
Mládkové

*Všechny barvy
Guatemaly*

**ZBRUSU NOVÉ VOLVO V40 CROSS COUNTRY
JIŽ BRZY
U VAŠEHO DEALERA**

VOLVOCARS.CZ

Emise 99–194 g CO₂/km, spotřeba 3,8–8,3 l/100 km.

Událostí roku v nejluxusnější nákupní ulici Pařížská se stalo otevření klenotnictví Tiffany. A že stojí za návštěvu! Je skutečně kouzelné a naleznete v něm všechny ikonické kolekce této značky založené již v roce 1837, včetně legendárních přívěsků ve tvaru zámečků a klíčů.

Velkým trendem v případě lodiček jsou jak podpatky výrazně zdobené různými kamínky, tak menší platforma a laková nebo metalická úprava kůže. Tento model s geometricky řešeným podpatkem pochází z dílny značky YSL. Prodává Simple Concept Store.

PRO NI

V nové kolekci šperků ALO diamonds, které navrhuje sám majitel značky Alojz Ryšavý a také dohlíží na jejich výrobu, se to hemží faunou i flórou a barvami drahých kamenů. Nezapomeňte, že diamantové květiny časem znásobují svoji hodnotu, vždy z vás udělají lady a hlavně nikdy nezvadnou!

Královnou večera

Není krásnějšího ročního období. Alespoň z pohledu módy. Předvánoční party nebo charitativní akce střídají vánoční a novoroční oslavy, začíná plesová sezona a na pořad dne se dostávají i různá gala a vyhlašování výročních cen. Nepodceňte přípravu a pořídte si rovnou několik společenských šatů, šperků a doplňků tak, aby šly snadno kombinovat. Vždyť kdo by chtěl být v jednom outfitu viděn dvakrát?

Od doby, kdy se před dvanácti lety Tomas Maier ujal postu kreativního ředitele luxusní značky Bottega Veneta a v archivu z konce sedmdesátých let objevil kabelku Knot, je vždy nová verze součástí každé jeho kolekce. Zaoblené psaníčko z proplétané kůže a s uzávěrem ve tvaru malého uzlu získalo pro aktuální sezону zlatou, kovovou podobu.

Motiv hada je ve šperkařském oboru nesmrtelný a objevuje se i v nejnovějších kolekcích. Bvlgari jej nechalo ovíjet zápěstí, a to v podobě náramků a hodinek se zlatými šupinami v sérii Serpentine. Roberto Coin nešetřil a stvořil rovnou ikonický diamantový náhrdelník.

Jako by byly spíš z období art deco nebo šedesátých let: zdobená psaníčka Louis Vuitton. Dekorování filtry, keramickými i plastovými květy a kovovými prvky se hojně objevuje i na kabátech a lodičkách, a to nejen u této francouzské značky, ale také u většiny ostatních tvůrců.

Najít dokonalé LBD, tedy little black dress, je stejně těžké, jako si v létě vybrat co nejlichotivější plavky. Jejich výběr také skýtá podobné nástrahy – chcete, aby víc obtahovaly boky, nebo naopak sváděly pozornost k výstřihu, mají být kratší, nebo ke kolenům, se zdobením, nebo minimalistické, s rukávy, bez rukávů, nebo rovnou bez ramínek? Jako chytrá horákyňe tyto otázky řeší šaty, které na vás čekají v butiku Max Mara.

Text **Mária Mičoušková**
Fotografie **archiv**

Také obdivujete styl vévodkyně Kate Middleton? Pak by vaší pozorností neměla uniknout zimní kolekce Max Mara, kterou seženete také u nás, v monobrandovém butiku v Havířské ulici. Její součástí jsou i stylové koktejly, které nutně nemusejí mít černou barvu. Udělejte ze sebe pro jednu princeznu!

K dlouhým večerním šatům se hodí nejen lodičky, ale také otevřené sandálky. Kromě vaší dokonalé pedikúry s červeným lakem je mohou zdobit také rafinovaná peříčka nebo stuhy, jako v případě těchto „krasavic“ od značky Max Mara.

Slavnostní look snadno vytvoříte i z jednoduchých černých šatů minimalistického střihu. Stačí ozdobit šiji masivním šperkem nebo límcem z pravé kožesiny. Tento je například z nabídky francouzské značky I-2-3.

Milé čtenářky,

letos počtvrté a celkem již podevatenácté (!) vás vítám při čtení Lady In, časopisu Dámského investičního klubu České spořitelny.

Náš klub pro ženy se zájmem o investování, první a stále ojedinělý svého druhu v Česku, již brzy oslaví neuvěřitelných pět let od svého založení. Finanční trhy na celém světě si právě za tuto dobu prošly opravdu turbulentním vývojem. Nás ale těší, že jste klubu stále věrné, že vám klubové dění není lhostejné a především že se aktivně staráte o své rodinné finance i osobní investice. Hovoříte s námi o svých potřebách, sdílujete nejrůznější postřehy ke klubovému životu. Za to vám děkujeme, neboť i tím se uvedená vzdělávací aktivita České spořitelny neustále vyvíjí a obohacuje. Vylepšujeme odborně-společenská setkání, letos jsme například připravili informační stánek s investičními specialisty, kteří vám odpovídali na dotazy, nebo jsme zajistili časové slevy ze vstupních poplatků na všechny podílové fondy ISČS pro účastnice akce. Oživilí jsme webové stránky, kde máme opět nové rubriky, „dospělejší“ homepage. Věříme, že přidáváme i na pestrosti časopisu Lady In.

A co jsme nachystali v aktuálním čísle? Odborné články pokrývají historii, současnost a hledí i do blízké budoucnosti. Autoři – David Navrátil, Martin Krajhanzl a Tomáš Ženčuch – svá sdělení podávají čtivě a srozumitelně. Úspěšnou bankéřku v oboru privátního bankovníctví zpovídali pro rubriku Zeptali jsme se František Mašek. Velký předvánoční rozhovor jsme věnovali sběratelce umění a mecenášce Medě Mládkové. Nevšední setkání s ní popisuje jemně, zasněženě a jako vždy pokorně Petra Doležalová. Také vám odkryjeme další krásnou destinaci pro báječnou dovolenou, nabídneme ochutnávku středoamerické kuchyně vycházející z mayských tradic či možnost víkendové relaxace v Rakousku. Zkrátka nepřijdete ani v dalších rubrikách, kde představíme další tvůrčí ženu, tolik potřebnou etiketu v proměnách času, módní doporučení pro nadcházející plesovou sezonu či tradiční ohlédnutí za listopadovým odborně-společenským klubovým setkáním. – Tak příjemné zimní čtení!

Za celou redakci Lady In vám přeji krásné Vánoce a hodně zdraví, štěstí i správných (nejen investičních) rozhodnutí v roce 2013.

Romana Vlková

22

LADY IN, zima 2012

Vydavatel: Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, IČ: 45244782

Evidenční číslo: MK ČR E 18177

Šéfredaktorka: Romana Vlková

Editorka: Petra Doležalová

Redakce: Jaroslav Kropáček, Vera Maria Budway Strobach, Michaela Matochová

Spolupracovníci: David Navrátil, Martin Krajhanzl, Tomáš Ženčuch, Pavlína Zelníčková,

Petr Tůma, Libor Budinský, František Mašek, Mária Mičoušková, Ladislav Špaček, Darina Sieglóvá

Grafická úprava: Radek Rytina

Foto obálka: Zsolt Nyulaszi

Obrazová úprava: Vladan Krumpal

Produkce a prodej inzerce: Petra Doležalová, Bluewind, dolezalova@bluewind.cz

Tisk: Expodata-Didot

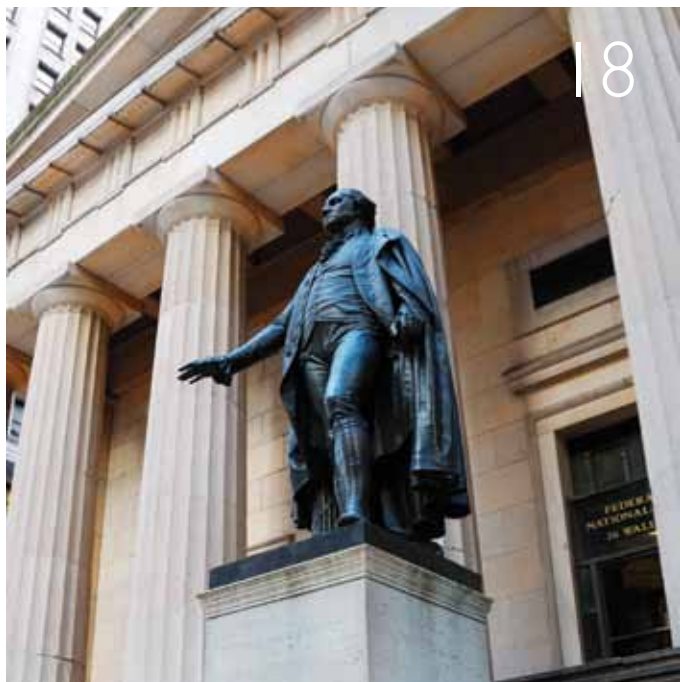
Vychází: čtyřikrát ročně

www.investicniklub.cz

10

Obsah

- 3 PRO NI
Královnou plesů
- 6 PORTRÉT
Meda Mládková: Ještě nechci vzpomínat
- 10 TVŮRKYNĚ
Šperky jako z moře
- 12 S KABELKOU DO SVĚTA FINANCÍ
Ekonomický vývoj v rukou politiků?
- 15 PĚT OTÁZEK PRO ČLENKU KLUBU
Alicí Dokoupilovou, zakladatelku CzechTrade v Mexiku
- 16 ETIKETA
Guth-Jarkovský by se divil
- 18 MONEY, MONEY, MONEY
Americké akciové trhy včera a dnes
- 22 SVĚT NA DLANI
Guatemala. A bohové stvořili ráj
- 27 GURMÁNKA
S příchutí Guatemaly
- 28 INVESTIČNÍ ENCYKLOPEDIE
Strategie absolutního výnosu
- 30 KLUBOVÝ ZOOM
Ohlédnutí za listopadovým setkáním investorek
- 32 TOP RELAX
Kde nechala Sissi srdce
- 35 SEZONNÍ MENU
Zimní tipy a inspirace
- 36 KULTURNÍ TIPY
Za kulturou do nového roku
- 38 ZEPTALI JSME SE
... regionální ředitelky Erste Private banking Barbary Pošívalové

Svou rodinu Meda Mládková
vždy viděla nejen v blízkých,
ale také ve všech dílech,
která s manželem získali
do své sbírky a jež každé
mílovala jako vlastní dítě.
Na fotografii vedle sochy
Karla Nepraše Rodina.

Tvrdohlavá Meda

*Mohla by si už dávno užívat
zaslouženého klidu, obklopena přáteli
ve svém krásném domě ve Washingtonu,
nebo se denně kochat výhledem na
nejmalebnější pláž jednoho z karibských
ostrovů, kde si před lety s manželem
pořídili dům. Mohla by si říct, že už
toho za svých třiadevadesát let udělala
pro svoji zemi dost. Ale to by nebyla
ona. Meda Mládková, naše nejznámější
sběratelka a mecenáška umění, má
pořád spoustu plánů. Křehká dáma
s úžasnou jiskrou v očích prozrazuje
svou nezdolnou vůli stále
měnit českou zemi.*

Za svoje zásluhy při šíření současného umění a svobody uměleckého projevu převzala letos Meda Mládková nejvyšší francouzské vyznamenání. Ve sbírce Musea Kampa jsou zastoupena i díla soudobých českých výtvarníků – například socha Eva od Olbrama Zoubka.

Neuvěřitelný příběh jedné z největších ženských osobností světa by vydal na pořádně tlustou knihu nebo velkofilm. Ale Meda Mládková ještě nechce vzpomínat. Vzpomínky pro ni představují smutek z toho, co už není, a tak raději každý večer plánuje, co bude dělat zítra. Před schody jejího malého pražského bytu, který je součástí galerie Sovovy mlýny, se kupí spousta květin. „To mi sem nosí lidé, kteří mi fandí a mají mě rádi,“ vysvětluje. I to jí pomáhalo v neustálém boji s malostí těch, kteří jí dříve bránili naplnit přání poskytnout Praze a českým občanům jednu z nejlepších sbírek moderního středoevropského umění a dnes brzdí její další velkolepé plány.

Možná právě proto, že se s ní život nemazlil už od dětství, naučila se o své sny bojovat. Vyrůstala v rodině ředitele zámeckého pivovaru, ale idyla podobná Postřižinám to rozhodně nebyla. Otec byl velký despota a maminka příliš slabá na to, aby se mu bránila. Meda tím trpěla a jako mladičká se vzbourila a utekla do Vídně, kde při bombardování během válečných útoků prožila snad nejhorší životní okamžiky plné šíleného strachu. Po válce studovala ekonomii ve Švýcarsku, kde ji v roce 1948 zastihl převrat. Rozhodla se zůstat a spolu s ostatními studenty pomáhat českým exulantům získat peníze, aby mohli v Ženevě také studovat.

KDYŽ JAN POTKAL MEDU...

Pár let poté potkala v Paříži Jana Mládku a zamilovala se. Jan Mládek byl jedním z prvních guvernérů Mezinárodního měnového fondu a coby žák lorda Keynesa pojem mezi ekonomy. V USA na přání prezidenta Beneše pracoval na přijetí Marshallova plánu. „Můj muž byl nesmírně vzdělaný, nevšedně velkorysý a krásný,“ vypráví se zvláštním leskem v očích. „A také pořádně elegantní. Dokonce ani do letadla by nešel jen v pulovru a chtěl, abych byla elegantní i já. Pokaždé, když jsme se pohádali, jsem si šla koupit nové šaty,“ směje se. Ženit se ale nechtěl, vzpomíná paní Meda, které trvalo tři roky, než jej přesvědčila, že je pro něj ta pravá. „Když mi konečně navlékl prsty, já – v domnění, že je z plastu – jsem jej naštvane strčila do kapsy. Myslela jsem si, že jen předvádí divadlo. On mě ale tehdy skutečně vzal za

ruku a už mě nepustil. Bylo to jeho rozhodnutí.“

Jan oplýval velkým citem pro krásno a kumšt a brzy přivedl ke studiu umění i Medu, která se nechala zapsat na Sorbonnu. Na začátky studia vzpomíná jako na hodně náročné období plné těžkých zkoušek. „Když jsme došli ke kubismu, vůbec jsem jeho principům nerozuměla. Nechápala jsem, proč to rozřezávají, proč je vše přeházené. Šla jsem za svým profesorem, aby mi to vysvětlil, a on mi tehdy řekl: Nemůžu vám pomoci, dívejte se, dívejte se. Musíte na to přijít sama.“ Až to jednou skutečně přišlo. Na návštěvu k nim přijel Janův přítel, majitel jednoho pařížského starožitnictví, a přinesl obrázek, který pořídil kdesi v aukci za padesát dolarů. „Řekl nám tehdy: ‚Není moc dobrý, ale jednou to bude slavný malíř. A je to Čech!‘ Já potom coby studentka umění v Paříži chtěla najít toho, kdo tedy bude jednou tak úžasný malíř. Až se mi to podařilo. Když jsem vešla do Kupkova ateliéru, mohla jsem se zbláznit! Běhala jsem jako pomínutá od obrazu k obrazu a křičela, jak je to fantastické. Koupila jsem si od něj hned jeden obraz, i když by tehdy dal asi celé studio. Žil tu v zapomnění, Francouzi jeho díla vůbec nebrali – a najednou se objeví mladá studentka umění, nadšená z jeho práce. A k tomu Češka.“

ZROD VÁŠNĚ

Od té doby za dnes nejslavnějším českým průkopníkem abstraktivismu často chodila, a to i v době, kdy už byl vážně nemocný. Měl rakovinu. „Jednou mi jeho hospodyně telefonovala, že mě volá a že asi brzo umře. Když jsem přišla, říkám mu: ‚Pane Kupko, budete mít velkou výstavu!‘ Nevěřil, tak jsem řekla: ‚Přísahám!‘ Rozzářil se, já šla k němu a on mi umřel v náručí. Tehdy to s tou výstavou nebyla pravda, přisahal jsem křivě, ale o několik let později jsem mu udělala mnoho jeho výstav.“

Paradoxem je, že ačkoli tehdy Medě Mládkové trvalo celý rok, než svého učitele umění přemluvila k návštěvě Kupkova ateliéru, uznal jeho dílo až po jeho smrti a dnes se Francouzi pyšní soukromou sbírkou Františka Kupky, kterou jim zařídila právě paní Meda. Letos na začátku prosince dokonce převzala nejvyšší francouzské vyznamenání – insigne komandéra Řádu za zásluhy za šíření současného

umění a svobody uměleckého projevu.

Kolekce děl Františka Kupky tvoří jeden ze základních pilířů sbírky Jana a Medy Mládkových. Má dnes již takřka nevyčísitelnou cenu. Obsahuje přes 215 studií, kreseb a obrazů a patří k nejujcelenějším soukromým sbírkám svého druhu na světě. Kunsthistorici tvrdí, že právě tyto obrázky a dokumenty dokládají, jak se Kupka k abstrakci dostal. Už ve čtyřicátých letech se říkalo, že Kupka byl prvním abstraktním malířem, ale nikdo nevěděl, jak se k tomu propracoval. Odpověď lze dnes najít právě v Sovových mlýnech...

Obrázek Františka Kupky se stal prvopočátkem rozsáhlé umělecké sbírky umělců ze střední Evropy v hodnotě mnoha desítek milionů korun, kterou Mládkovi za léta vybudovali. „Víte, můj manžel byl patriot. Pomáhali jsme výtvarníkům, nesbírali jsme obrazy, abychom na nich vydělali, ani jsme je nekupovali jen pro radost. Jezdila jsem do Čech, pomáhala a kupovala. Měla jsem štěstí, že jsem získala to nejlepší od Adrieny Šimotové, Karla Nepraše, Kučerové, Ciglera a mnoha dalších... Hodně mi pomohl můj přítel, kunsthistorik Jindřich Chaloupecký, který mi doporučoval dobré umělce. A samozřejmě mám taky odborné vzdělání, dva doktoráty.“

„Nejvíc mě drží nad vodou, když vidím, co jsem vytvořila,“ říká hrdě žena, která se rozhodla po manželově smrti udělat něco pro zemi, kterou on tolik miloval. „Normální vdovy sedí a pláčou. Když mi v roce 1989 Jan umřel, sedla jsem na letadlo do Prahy, přesvědčená o tom, co musím udělat. Věděla jsem, co by si přál, byla jsem plná plánů a to mi pomohlo zahnat smutek.“

NEVDĚČNÁ PRAHA

Praze věnovala sbírku v hodnotě stovek milionů korun, díla umělců, jež by jinak bez úsilí manželů Mládkových byla dávno roztroušena po různých koutech světa. Ale svůj dar nehodlala svěřit pražskému Národnímu muzeu, jak ji prý tehdy nabádal přítel Pavel Tigrid. „Měla jsem kliku, že jsem se rozhodla jinak. Asi mi ten můj manžel v nebi tenkrát pomáhal, i když jsem za Sovovy mlýny musela tvrdě bojovat,“ vzpomíná na vleklý spor o konečnou podobu budovy s úřady a jejich naschvál, s nimiž se

„Dostávám mnoho dopisů i květin, cizí lidé mi nosí ovoce. Zastavují mě, když vyjdu. Mám spoustu příznivců, co mě mají rádi. Ale nejvíc jsem hrdá na to, co jsem vytvořila.“

musela potýkat od začátku rekonstrukce původně zchátralé budovy. Muzeum moderního výtvarného umění Kampa otevřela na podzim 2003 a od té doby patří mezi naše nejnavštěvovanější kulturní instituce. „Když se dnes v galerii procházím, říkám si, proboha, jak se mi to mohlo všechno podařit? Ale ono všechno jde, víte? Když se pro něco rozhodnete a jdete za tím, tak to vyjde.“

Nebylo to „jen“ výtvarné umění, kterému dala Meda Mládková velký kus svého života i srdce. Po celou dobu, kdy žila v zahraničí, pomáhala krajanům. Založila první československé exilové nakladatelství Edition Sokolova, kde vydala první knihu o Toyen, napsanou André Bretonem, básně Ivana Blatného a Peroutkova díla. Manželé Peroutkovi se později stali blízkými přáteli Mládkových. „Trávili jsme společně moc krásné Vánoce,“ vzpomíná Meda, která dnes tyto svátky tráví nejraději sama. „Možná jsem zbabělá, když nepřijmu pozvání svých přátel,“ zní jí v hlase lehká stopa smutku.

K tomu, aby v sobě člověk navzdory překážkám objevil morální sílu konat, co považuje za dobré, potřebuje podle Medy Mládkové především vzdělání. A právě na jeho nedostatek u českých politiků

často ostře poukazuje. „Čeští politici jsou až na výjimky vyškolení, ale nevzdělaní. Kromě Karla Schwarzenberga si nejvíce vážím Jiřího Pospíšila. Podle mne bude jednou prezidentem. Je velkorysý a vzdělaný a umělci ho mají rádi, chodí je navštěvovat.“ Politické budoucnosti by podle ní pomohlo i ženské vedení. „Letos jsem byla pro Miroslavu Němcovou. Před minulými volbami jsem přemlouvala Madeleine Albrightovou, aby kandidovala, byla by báječná. Tenkrát měla velkou šanci. Ale ona měla strach a říkala: ‚Medo, já tu nikoho neznám...‘“ Kdybych dnes měla o dvacet míň, šla bych do politiky a pokusila se něco změnit,“ říká rozhodně.

UMĚNÍ ZUŠLECHŤUJE

A kde vidí ve smutném stavu společnosti triadevadesátiletá mecenáška umění naději? „V mladých lidech. Spousta z nich má vzdělání, jen se nesmí bát něco změnit.“ Podle paní Medy je problémem také nedostatek prostoru k diskusi, i proto již mnoho let usiluje o pronájem Werichovy vily, která stojí jen pár desítek metrů od Musea Kampa. „Chtěla bych do ní zvat významné kulturní osobnosti, aby mohly diskutovat s mladými lidmi.

To tu dnes chybí.“ Myšlenkou Nadace Jana a Medy Mládkových je navázat na tradici, kterou v tomto historickém domě započaly osobnosti, jako byl Dobrovský, Holan, Voskovec a Werich. Aby se tu lidé mohli sami aktivně podílet na tvorbě a realizaci osvětových kampaní, akcí a společenských setkání.

Dalším přáním, které už jedenáct let stagnuje na bitevním poli s úřady, je vize Trnkova domečku – jak by Meda Mládková ráda pojmenovala zahradní domek na Kampě, který je nyní zchátralý. „Chtěla jsem vybudovat malý ateliér pro děti, kde by mohly tvořit, aniž by rušily hosty v galerii.“ Tady by mohly probíhat různé vzdělávací aktivity pro děti i výstavy jejich tvorby. Zvítězí vize této neuvěřitelně silné ženy, nebo z něj bude obyčejná cukrárna, jak zní zatím jeden z návrhů magistrátu?

Na otázku, proč obětovala své soukromí a věnovala tolik svému snu, odpovídá: „Velkou roli hrálo, že nemám děti, a vše jsem chtěla darovat zemi, kterou můj muž miloval. To jsem udělala. A proto tady zůstávám. A jestli jsem měla hezký život? Jo, měla jsem štěstí. Potkala jsem svého manžela a Kupku. Ti dva mi změnili život. Dávali mi sílu, inspiraci. Bez nich by byl můj život zcela jiný.“

Meda Mládková

... o jejích dnešních prioritách

Momentálně se soustředím na podporu zvířat. Stejně jako Albert Schweitzer, kterému dnes rozumím stále lépe, čím víc poznávám lidi, tím víc miluji zvířata. Můj vztah ke zvířatům přišel až časem, když jsem viděla, jak se k nim lidé chovají, že potřebují pomoc. A to všude na světě, nejenom v Česku. Začala jsem lézat ekonomickou třídou a rozdíl mezi ní a tím, co bych dala za „business class“, věnuji spolkům, které pečují o zvířata. Ovšem samozřejmě si nejdřív zjistím, co je to za spolek. Mimochodem, v naší galerii máme nyní vystaveny pro děti obrazy malované slavnou slonící Shanti.

... o Čechách a Američanech

Na Čechách se nejvíc podepsala německá okupace a komunistický režim. To nás zničilo. A nejhorší na českém charakteru je, že tady lidé nemluví pravdu. Pravdy, té já si cením nejvíc. Pro mě je to tak hrozné,

že se tady skoro s nikým nestýkám. To v Americe, když vám něco řeknou, tak je to proto, že to tak opravdu je. V Česku musíte přemýšlet, proč vám to říkají, co za tím vězí. Když cítíte, že lidé hledí jen na vlastní zájem, je to strašně nepříjemné. V tom se v Americe cítím lépe.

... o mladé generaci

Je tu spousta vzdělaných lidí, ale podle mě bude trvat dvě generace, než se to skutečně změní. Mladí lidé by se měli probudit a něco udělat. Zatím sedí na svých laptotech a netuší, že by měli konat, něco změnit. Chybí tu asi výchova obecně. Tady mě nechají v autobuse klidně stát, což by se v Americe nestalo. Ale beznadějně to není. Jednou za mnou například přišel mladý kluk a říká: „Paní Mládková, byl jsem v Řecku a vzpomněl jsem si na vás, tak jsem vám přinesl tento kamínek.“ A než jsem mohla cokoli říct, tak zmizel. To jsou krásné momenty. Ten kamínek nosím dodnes u sebe.

Značka Antipearle půvabné šperkařky a fotografky Markéty Dlouhé Márové se na výsluní české scény dostala nenápadně, ale o to zaslouženěji. Nezviditelnila se nějakým výstřelkem, z jehož stínu by se již nevymanila a nedokázala na něj navázat, jak se to občas stává... Její tvorba si naopak již tři roky udržuje vysokou úroveň i vnitřní soudržnost. To proto, že je postavena na základech autorčiných největších zálib a koníčků – cestování, módě a potápění.

Text **Mária Mičoušková**
Fotografie **archiv autorky**

Pod hladinou

Ukázky z předposlední kolekce Fang, jíž dominuje motiv žraločího zubu. Vznikl z otisku, který autorka sama vylovila při potápění za žralokem písčným v Jihoafrické republice.

Když Markéta Dlouhá Márová vystavovala před rokem na Designbloku poprvé, její nově založená značka Antipearle teprve vystrkovala růžky. Mnoho lidí tehdy zaujala její speciální prezentace, kdy šperky představovala v nasvícených bublinách kosmického modulu. Letos ho využila znovu, ale udělala z něj modul podmořský, zalitý vodou. To už si vysloužila Cenu šéfredaktorů za Nejlepší šperk Designbloku 2012.

Při výrobě šperků využívá designérka masivní tvary z ušlechtilých kovů, převážně stříbra a zlata, které kombinuje s kvalitními pravými perlami, které šperkům dodávají punc tradice. Některé z jejích návrhů připomínají rituální pravěké nástroje či zvířecí tesáky, jiné zase mořské živočichy – jak je ztvárnila zejména ve své poslední kolekci Frutti di Mare. Všechny prsteny, náramky, náušnice i náhrdelníky jsou ručně vyráběné, a Markéta do nich dokonce osobně vybírá všechny bílé i černé říční perly z Tichomoří. Sama o své tvorbě říká: „Baví mě móda a její proměny. Jednou jsem řešila, které šperky by se mi nejvíce líbily, až jsem si je zkusila navrhnout sama. Fascinuje mne, jak vás originální šperk nejen zkrášlí, ale že o vás i něco vypoví. Tak začala má kariéra šperkařky, nadále ale pracuji i na své volné fotografické tvorbě.“

Blízké je jí oblékání ve stylu punku, rocku nebo glam grunge. Jak říká, miluje kombinaci rebelství a luxusu, cvočky a různé kovové aplikace. Vliv punku se logicky promítl i do její tvorby. Hlavní inspiraci ale čerpá z toho, co ji prý přitahuje nejvíc: příroda a moře. „Podvodní svět je pro mě prozatím nekonečným zdrojem nápadů. Jednotícím prvkem jsou perly, které vyvažují masivní a pro někoho možná až moc odvážné tvary mých šperků. I proto jsem je nazvala luxusním punkem. Perly jsou nadčasové, s lidstvem jsou spojovány od nepaměti. Symbolicky souvisejí s „ženskými“ planetami, můžeme jim proto přisuzovat mnoho významů, které pak i mé šperky posouvají filozoficky i symbolicky někam dál. Neznamená to ale, že vždy navrhuji nebo budu navrhovat jen šperky s perlami.“

Nyní Markéta Dlouhá Márová již pracuje na své další kolekci, za sebou má také speciální limitovanou edici pro pražský Simple Concept Store, kdy vybrané kusy z kolekce Frutti di Mare vytvořila v černé povrchové úpravě. Mezi nejvýraznější kousky patří hvězdicové náramky nebo masivní prsten ve tvaru mořského ježka. Jak se vám líbí?

První Markétina kolekce – 20+20, do níž patří i tato ozdoba na ucho, a následující kolekce Spike, zastoupená náušnicí a lineárním prstenem, měly jemnější tvary.

Markéta Dlouhá Márová

VÍCE INFORMACÍ A TAKÉ ONLINE SHOP
NALEZNETE NA WWW.ANTIPEARLE.COM.

Nová kolekce Frutti di Mare je masivnější. Patří do ní například prsteny a náušnice ve tvaru mořského ježka nebo náramek složený z hvězdic.

Finanční trhy – nová

Často slýcháme od analytiků a investorů, že aktuální situace na finančních trzích je nepřehledná, protože dění je v rukou politiků. A ti jsou nepředvídatelní, neboť jejich jednání je často řízeno populismem. Racionální a logické argumenty tak přestávají platit. Například fond Moore Capital Management dokonce vrátil svým klientům peníze, protože odmítá v tak nepřehledném prostředí investovat.

Text David Navrátil, hlavní ekonom
České spořitelny Fotografie 123RF

realita

Rozumím tomuto tápání. Na takto velký vliv politiků na dění na finančních trzích nejsme zvyklí. Politická rozhodnutí se nám zdají být méně předvídatelná než ta ekonomická.

Ale politika a trhy přece závisejí na lidech, tak v čem tkví onen rozdíl? George Friedman ze Stratforu ve svém textu tvrdí, že politika a trhy byly v minulosti v těsném spojení a interakci. Politika nastavovala strukturu fungování ekonomiky. Tak tomu bylo vždy. Proto taky Adam Smith a David Ricardo, které považujeme za zakladatele ekonomie, nepoužívali výraz „ekonomie“, ale „politická ekonomie“.

K odtržení přívlastku „politické“ od pojmu „ekonomie“ došlo až koncem 19. století ve snaze vytvořit z ekonomie samostatnou vědní disciplínu. Zmatematizovaná a odpolitizovaná ekonomie vedla k víře, že tak dokážeme chování trhů lépe předpovídat.

Těsné propojení trhů a politiků bylo tedy dlouho normální, problémy přišly až s prosperitou, kterou si svět užíval od osmdesátých let. Ta totiž znamenala mnohem menší nutnost politiků zasahovat do systému a struktury fungování ekonomiky a trhů. A tak jsme postupně pozapomněli na tento víceméně běžný vliv politiků, kterému minulé generace čelily neustále, a odnaučili se s ním pracovat. To vysvětluje současnou neschopnost investorů poradit si s politiky a jejich rozhodnutími.

Pozorovatelům se zdá, že Evropa je nyní vystavena rozmarům Angely Merkelové. Tedy něčemu, co není předvídatelné. Místo toho bychom ale měli analyzovat věcné faktory, které tuto političku v jejím rozhodování omezují. Pokud je pochopíme, pak její kroky a jejich důvody budou mnohem jasnější. To nám pak umožní odhadovat její chování, stejně jako odhadujeme chování trhů.

Finanční krizí jsme vstoupili do éry, kdy budou politické faktory opět dominovat ekonomickým krokům. Naštěstí jak účastníci na finančních trzích, tak politici jsou ve svých rozhodnutích omezováni celou řadou faktorů. Jejich identifikace je naprosto klíčová pro pochopení těchto rozhodnutí. Analytici, komentátoři, investoři a ekonomové by se měli přestat vmlouvat na to, že politikům nerozumějí. Rozumět jim lze. Ovšem rozumět ne vždy znamená souhlasit.

Zkusme se proto podívat na Německo a jeho

kancléřku: jaké jsou faktory, jež omezují jejich chování a rozhodování? Vznik EU a zóny volného obchodu umožnil Německu navrátit se do své role vývozní velmoci. Problémem této silné evropské ekonomiky je totiž dlouhodobý nesoulad mezi produkčními kapacitami a schopností spotřebovávat. Roli hraje i silná německá podpora politiky evropských standardů, protože firmám z jiných států zvyšuje náklady vstupu na společný trh. To Německu umožňuje chránit vlastní velké společnosti. A jeho silná role v EMU (Evropské měnové unii) a její protiinflační zaměření umožnily bránit německé věřitele vůči ostatním evropským zemím, které by mohly být v pokušení snížit své závazky vyšší inflací.

Německo je vzhledem ke své velikosti extrémně otevřenou ekonomikou. Jeho podíl vývozu na HDP je více než padesátiprocentní! Například USA má tento podíl 14 % a Japonsko, brané za exportní ekonomiku, je na 15 %. A Francie – svou rozlohou podobná Německu – vykazuje 27 %.

A ještě z jednoho hlediska není podíl nad 50 % normální: je totiž relativně nový. Ještě v roce 2000 byl na třiceti procentech. Co se stalo, že se struktura německé ekonomiky takto výrazně změnila? Ano, můžeme mluvit o vysoké produktivitě německého průmyslu, Hartzových reformách. Existuje ale ještě jeden faktor, který nebývá příliš zmiňován. A přitom je důležitý i pro pochopení postojů Německa k současné dluhové krizi v eurozóně.

Tímto faktorem je euro, respektive marka. Před eurem efektivní kurz Německa dlouhodobě posiloval díky vysoké produktivitě a schopnosti vyvážet. Posilující měna byla tlumičem pro růst přebytků obchodní bilance. Nicméně s nástupem eura se posilování německé měny zastavilo. A tlumič se vypnul. Proto bylo Německo schopno tak rychle zvýšit svůj podíl vývozu na HDP z třiceti nad padesát procent.

Jinými slovy, německá měna je podhodnocena. Podle našich propočtů zhruba o 40 %. To je výrazná hodnota. V případě Číny se mluví o podobném podhodnocení, a tato země je proto označována za měnového manipulátora. Proč tedy ne Německo? Protože to nemanipuluje s měnou přímo. Německu stačí být ve spolku relativně slabších zemí – proto je i výsledná společná měna slabší. (Pozor, slabší z pohledu Německa, nikoli například optikou Řecka.)

Finanční krize nezměnila zájmy Německa, to je

Pozorovatelům se zdá, že Evropa je nyní vystavena rozmarům Angely Merkelové. Tedy něčemu, co není předvídatelné. Věcné faktory, které tuto političku v jejím rozhodování omezují, však lze analyzovat.

Silná role Německa v EMU (Evropské měnové unii) a její protiinflační zaměření umožnily bránit německé věřitele vůči ostatním evropským zemím, které by mohly být v pokušení snížit své závazky vyšší inflací.

Pro další růst cen akcií je potřeba, aby americká centrální banka Fed dále nafukovala svou bilanci uvolňováním peněz do ekonomiky (v pořadí již třetí kolo kvantitativního uvolňování). Výše uvedená logika vlastně říká: aby akcie rostly, musí se ekonomice dařit tak špatně, že centrální banka sáhne po velmi nestandardním opatření...

nadále životně závislé na vývozech. Proto Angela Merkelová říká, že zóna volného obchodu je nedotknutelná. Logicky se snaží snížit náklady své země na stabilizaci EMU a převést je na ostatní státy. A rovněž logicky svým voličům tvrdí, že za krizi mohou rozmařilé státy na jihu Evropy. Pravdou je, že z krize můžeme vinit i Německo, které Evropu zaplavilo svým zbožím i úvěry a limitovalo konkurenceschopnost.

Ať už německá kancléřka tvrdí cokoli, jedno je jasné. Za žádných okolností nebude chtít, aby jakákoli země vystoupila z EMU. Pokud by tento proces rozpadu EMU začal, nikdo neví, jak by to skončilo. A případný rozpad zóny volného obchodu by byl pro Německo smrtící. Proto bude německá rétorika vůči jihu Evropy silná. Ale jen do té doby, než by státy skutečně začaly potápějící se EMU opouštět.

A tak bude Německo nakonec muset náklady na finanční krizi v EMU zaplatit, současná rétorika je jen způsob, jak je snížit. Pokud tohle pochopíme, pak dokážeme porozumět na první pohled nesmyslným či zmateným krokům našich západních sousedů.

NADOPOVANÉ AKCIE?

Když americká centrální banka Fed ohlásila další kolo kvantitativního uvolňování (v pořadí již třetí), očekávalo se, že toto pumpování peněz do ekonomiky bude pozitivní pro akcie. Dokládaly to i s oblibou prezentované grafy, kde je na jedné straně zobrazena rostoucí bilance Fedu a na druhé stoupající ceny akcií. Závěr byl jasný: pro další růst cen akcií je potřeba, aby Fed dále nafukoval svou bilanci uvolňováním peněz do ekonomiky. Výše uvedená logika vlastně říká: aby akcie rostly, musí se ekonomice dařit tak špatně, že centrální banka sáhne po velmi nestandardním opatření.

Jak se po celou dobu kvantitativního uvolňování vyvíjely akcie? Ceny amerických společností obchodovaných na burze (index S&P 500) vzrostly od roku 2009 o 60 %. Za tímto růstem však stál

17% růst tržeb těchto společností. Ale nás investory do akcií přece nezajímá, o kolik vzrostly tržby. Nás zajímá, o kolik se zvýšil zisk společnosti. A růst zisků odpovídal zhruba růstu cen akcií. A tedy nikoli bilanci Fedu.

Rychlejší růst zisků, než je růst tržeb, samozřejmě znamená, že se zvyšují marže společností. To je dalším často zmiňovaným tématem akciových investorů a analytiků. Marže totiž skutečně výrazně narostly. Ve srovnání s patnáctiletým průměrem jsou vyšší o více než pětinu.

Pokud ceny akcií z velké části stouply díky růstu marží, je naprosto přirozenou otázkou, zda jsou takto vysoké marže udržitelné a nedojde k jejich poklesu na dlouhodobý průměr. To by znamenalo i relativně výrazný pokles cen akcií.

Marže jsou skutečně nad svým dlouhodobým průměrem, a to zhruba o více než pětinu. Proč jsou marže vyšší? Podle odborníka a portfolio-manažera Jána Hájka má na jejich zvyšování vliv několik faktorů. Především jsou to nižší odpisy firem, což je dáno tím, že tyto společnosti investují méně – částečně i kvůli aktuální krizi důvěry, která panuje jak u spotřebitelů, tak u firem.

Avšak hlavním a navíc dlouhodobým faktorem je outsourcing: aktivity, které firmy nedělají efektivně, začnou raději nakupovat od jiných firem, čímž sníží vlastní náklady. Dalším důležitým faktorem jsou nižší úrokové náklady. Mnoho společností má nyní nižší zadlužení, některé mají dokonce více hotovosti než dluhu. A samozřejmě tyto náklady snižuje i aktuální výše úrokových sazeb. Neméně významným faktorem je jiná struktura firem a sektorů, které se nyní obchodují v rámci akciového indexu S&P 500. Snížila se váha sektorů s obecně nižšími maržemi, jako je například oblast materiálů. Na významu naopak nabyly sektory s vyššími maržemi, například technologický. Tato analýza tak ukazuje, že vyšší marže nejsou dány pouze faktory, které rychle pominou.

Klíč *k úspěchu*

Touha naučit se španělsky, ale i potřeba na chvíli vysadit přivedly úspěšnou finanční analytičku **Alici Dokoupilovou** do Mexika. Už je tomu sedm let, co se stalo jejím domovem. Svou novou životní i pracovní kapitolu ve 112 milionové populaci s diametrálně odlišnou kulturou a obchodními zvyklostmi začala psát s ohromnou vervou a zcela sama. A úspěch na sebe nenechal dlouho čekat – založila a několik let vedla kancelář CzechTrade. Její mexické zkušenosti ji však zároveň přiměly nastoupit zcela novou cestu, již se dnes kromě poradenství intenzivně věnuje.

V Mexiku jste dlouho žila sama, což muselo být po osobní i pracovní stránce velmi náročné. Které ze svých profesních zkušeností jste nejvíc zúročila?

Začátky jsem kupodivu zvládala nejlépe. Vše bylo nové, nevšední, každý den jsem se učila. Po čase jsem ale narazila na celou řadu kulturních rozdílů, začaly drobné krize. Skutečný nápor přišel v momentě, kdy jsem sama v Mexico City rozjížděla kancelář CzechTrade. Z pracovních zkušeností jsem zúročila naprosto všechny. Zřejmě nejvíc dnes můžu děkovat svému prvnímu šéfovi, který mne všude posílal, většinou samotnou. Když jsem později radila českým firmám, jak obchodovat s Mexikem, bylo už pro mne snadné rozumět jejich cílům, obavám, hodnotícím kritériím. V Česku jsem se ale nenaučila, jak jednat s Mexičany, zejména jak rozeznat, kdy jejich „ano“ znamená „ne“, „ahorita“ (doslova ihned) je ve skutečnosti „nikdy“ či jak vyjádřit nelibost, aniž by si mou poznámku protistrana vzala osobně.

Jak vaše působení pokračovalo a čemu se profesně věnujete nyní?

Při takovém pracovním tempu musel jít osobní život stranou, což se nakonec odrazilo na mém zdraví a já byla po roce přinucena „z rychlíku přestoupit na lokálku“. V té chvíli jsem odešla z CzechTrade. Dnes radím (nejenom) českým firmám, jak vstoupit na mexický trh. Hledáme společně tu správnou strategii, příležitost na trhu, kontakty a podobně. Kromě toho dávám hodiny jógy a reiki. Hlas rozumu jsem upozadila a začínám naslouchat duši, intuici. Pomalu tak činím první krůčky k realizaci svého dalšího snu – vybudovat centrum celostní medicíny.

Využívají české firmy hodně mexický trh? Které oblasti je přitahují nejvíce?

Donedávna nebylo Mexiko pro české firmy příliš

zajímavé; je daleko, španělštinu ovládá málokdo, jeho trh je saturovaný a vše zde trvá pro českou náturu ukrutně dlouho. Jenže s příchodem krize do Evropy vzrůstá nutnost hledat jinde, tedy jít za hranice komfortu. Tím pádem vzrostl zájem snad ze všech oblastí, otázkou je spíše, kde je potenciál úspěchu. Hodně možností nabízejí oblasti dopravní infrastruktury, petrochemie, vodního hospodářství, kovoobráběcích strojů, dodávek automobilovému průmyslu, elektronických součástí či dodávek telekomunikacím.

Hovořila jste o kulturních rozdílech mezi Mexikem a Českou republikou. Mohla byste některé z nich popsat?

Předně je Mexiko zemí neuvěřitelných kontrastů. Termíny se tu všeobecně příliš neplní, vše má zpoždění, i když to nakonec stejně nějak dopadne. Ústředním bodem je v Mexiku rodina, vše se točí kolem ní a také kolem jídla. Smartphone má snad polovina populace, ta druhá je ovšem pod hranicí chudoby. Služby se tu poskytují s úsměvem, i když ne vždy příliš efektivně.

Mexičané jsou k cizincům vstřícní, ovšem jako nezávislá žena jsem pro ně trochu oříšek; nemám jehlové podpatky, dlouhé nehty, nevyžadují, aby mne vyzvedávali doma; ale zase nehodlám trávit víkend mezi rodinnými obědmi a nákupním centrem a od partnera očekávám, že mi nabídne pomoc, aniž bych mu musela po vzoru jeho maminky psát seznam úkolů.

Jaká byla vaše nejlepší životní investice a co byste doporučila našim čtenářkám investorkám?

Vždycky se mi vyplatilo překonat strach a jít za hlasem svého srdce. To platí v běžném životě, ale i v byznysu. Čtenářkám tedy radím, aby nepodléhaly

neosobním doporučením, ale ani řeči čísel, podle které daná investice vyjde (já sama jsem dříve byla finančním analytikem!); spíše aby čísla spojily s vlastní intuicí. Každý projekt, do něhož jsem dala srdce a v němž jsem nehledala pouze peníze, mi vyšel.

„Intuice nikdy nenutí ani nesoudí, nemluví ostře ani nevyhrožuje. Intuice šeptá, zve, hovoří s radostí.“

*Galantní chování
vůči ženám –
americké
rovnostářství
a feminismus
by rád odstranil
i tuto tisíciletou
tradiční.*

Etiketa v proměnách času

Ovládnutí zásad etikety je předpokladem úspěchu v profesním i osobním životě. Tato pravda je po staletí neměnná; co se vyvíjí, jsou společenská pravidla.

Text **Ladislav Špaček** Fotografie **I23RF**

E-ti-ke-ta. Už jen vyslovení toho slova v nás vyvolává představy čehosi archaického, zvětšelo, stoletého. Ale pozor; etiketa je navýsost moderní a aktuální potřeba každého z nás. Neboť člověk je tvor společenský (zoon politikon, jak řekl Aristoteles), ve společnosti dalších osob se pohybuje od narození až do smrti. A etiketa je soubor norem, které historicky vykrystalizovaly s utvářením naší společnosti, aby pomáhaly obrušovat hrany, o něž bychom se v tom mnohačetném lidském setkávání vzájemně zraňovali.

Pracuji pro desítky firem a organizací světových jmen a vidím kolem sebe mladé muže a ženy na prahu jejich životní kariéry. A tak mohu například vidět, jak třicetiletého mladíka, jenž dokonale rozumí autům nebo počítačům, katapultuje jeho znalost do pozice obchodního ředitele firmy. A tento mladíček obchodní ředitel, jehož společenským vrcholem dosud byla návštěva pizzerie v okresním městě, letí do Londýna na obchodní večeři, kde má uzavřít velmi výhodný kontrakt. Myšlenky se zoufale honí hlavou: Musím mít černý oblek, nebo stačí šedý? Boty šněrovací, nebo postačí mokasíny? Budeme čtyři, kdo začíná s představováním? A na stole tolik příborů, sklenic...

A ten Angličan, který je v takové restauraci jako doma, si buď pomyslí, že má štěstí na skutečně noblesního společníka s perfektním oblečením a bezchybným stolováním a bude se chtít s takovým partnerem setkávat co nejčastěji. Ale taky si může říct: To je ale buran, odkud ten chlap přijel? Raději rychle odsud. A mladý manažer ani nedostane příležitost předvést svému společníkovi svoje odborné kvality, kvůli nimž vlastně přijel, protože

jeho partner s ním nebude chtít sedět u stolu.

Nabídka produktů a služeb na trhu je natolik široká a pestrá, že si každý může vybrat. Důležité kritérium pro rozhodování, kterou firmu nakonec zvolí, nezřídka bývá i to, jak příjemný bude čas při kávě nebo obědě, který budu muset se svým obchodním partnerem strávit. Pak jedině zdvořilostí, vybraným chováním a znalostí pravidel etikety získáváme komparativní výhodu oproti ostatním konkurentům.

ETIKETA ODRÁŽÍ VZTAHY MEZI LIDMI, PROTO SE PROMĚŇUJE

Vztahy mezi lidmi nejsou v lidských dějinách neměnné: proměňují se a vyvíjejí. Vyvíjí se celá lidská společnost a spolu s ní se mění její hodnoty a preference – i pravidla pro vztahy mezi lidmi. Etiketa není Pythagorova věta, která platí dva a půl tisíce let stále stejně, a to jak v Saúdské Arábii, tak v Británii. Přesto jsou od počátků lidstva některé hodnoty konstantní, třeba úcta ke stáří, ochrana žen a nedotknutelnost dětí. Ale kromě těchto základních kamenů, na nichž stojí civilizační hodnoty všech národů, států nebo náboženství, se celé spektrum lidských vztahů proměňuje podobně jako právo, ekonomické systémy, móda či estetická kritéria.

JAK SE PROMĚNILA ETIKETA OD DOBY KLASIKA J. GUTHA-JAROVSKÉHO

Při hledání vzorů pro obnovení kultury společenského chování po desetiletích neúcty k jejím pravidlům nemusíme pátrat v zahraničí. My přece

Manažerka může pozvat na oběd obchodního partnera, a dokonce za něj zaplatit. A to je pokrok, který i muži rádi ocení.

máme bohaté kořeny etikety z doby první republiky, položil je Jiří Guth-Jarkovský a jeho dědictví si musíme vážit. Ale pozor, jeho normy jsou sto let staré, Guth-Jarkovský je legenda a legendy patří do historie. Jiné bylo postavení ženy v jeho době, jiné bylo postavení dětí, jinak vypadal prvorepublikový velkouzenář – a jinak vypadá dnešní manažer.

Od dob Gutha-Jarkovského prošla společnost – tedy i etiketa – velkou proměnou. Žena má stejné postavení jako muž, moderní společnost má širší spektrum společenského života. Změnilo se oblákání, chování, společenské akce. Přibyla řada nových prostředí, v nichž se soudobý člověk musí orientovat. A tak se i etiketa musí „updatovat“, podobně jako jazykovedci musejí do pravidel gramatiky a pravopisu vnášet to, co přináší moderní doba – slova přejatá z počítačového jazyka, větší úspornost vyjadřování, vyšší toleranci k odchylkám od tradiční normy –, jinak by jejich příručky ztratily kontakt se současným životem.

CO SE DNES MĚNÍ A PROČ, CO ZŮSTALO Z DŘÍVĚJŠÍCH TRADIC, CO VYMIZELO

Někdo hovoří o úpadku mravů, mnozí jsou pesimisté, když hodnotí současný stav chování mezi lidmi. „Dnešní mládež je nevychovaná, mlaská při jídle, nevstane, když vstoupí dospělý, skáče do řeči a nemá k ničemu úctu.“ Nepřipomíná vám to něco? Tyto povzdechy jsem slyšel už od svého otce a ten je jistě slyšel od mého dědečka. Ostatně, já si to o svém synovi myslím taky. Ta slova pronesl již Aristoteles ve 4. století před naším letopočtem...

Stejně jako v jazyce nebo v módě, i etiketa spěje k jistému zjednodušení, k větší ležérnosti. Už nenosíme složité fraky, ale běžný oblek nebo smoking, muži odložili vesty, dvouřadové obleky, psí dečky, hodinky na řetízku, podvazky, ponožky, klobouky. Rovněž seznamování je jednodušší – žena už například nemusí jako ve staré Anglii udělit ze vzdálenosti několika metrů úklonou hlavy muži svolení, že ji smí pozdravit. Manažerka může pozvat na oběd obchodního partnera, a dokonce za něj zaplatit. A to je pokrok, který i muži rádi ocení.

Co zůstalo zachováno, je povinnost galantního chování vůči ženám (i když americké rovnostářství a feminismus by rád odstranil i tuto tisíciletou tradici) a zejména nejvyšší pravidla etikety, tedy ohleduplnost,

empatie, takt. Pravidla se mohou měnit, ale tyto tři základní hodnoty etikety budou stát vždy nad nimi.

PRAVIDLA NESMĚJÍ SVAZOVAT, ALE OSVOBOZOVAT

Mnozí lidé považují etiketu za svazující soubor protokolárních norem, který nás omezuje. Naopak, znalost pravidel etikety nás osvobozuje a dává nám příležitost projevit se přirozeně. Když usedám ke stolu s člověkem, který neumí pořádně stolovat a nemá vytvořeny společenské návyky, vidím na něm, jak je nervózní, neví, jak sedět, jak držet příbor, jak jíst to či ono. Kde je pak lehkost konverzace, volnost v chování? Mám-li však pravidla stolování zažitá tak, že s naprostou samozřejmostí beru do ruky příbor, sklenice nebo ubrousek, mohu se chovat naprosto uvolněně, nenuceně a plně se věnovat okouzlování svého protějšku, ať už je to předmět mého obchodního nebo čistě privátního zájmu...

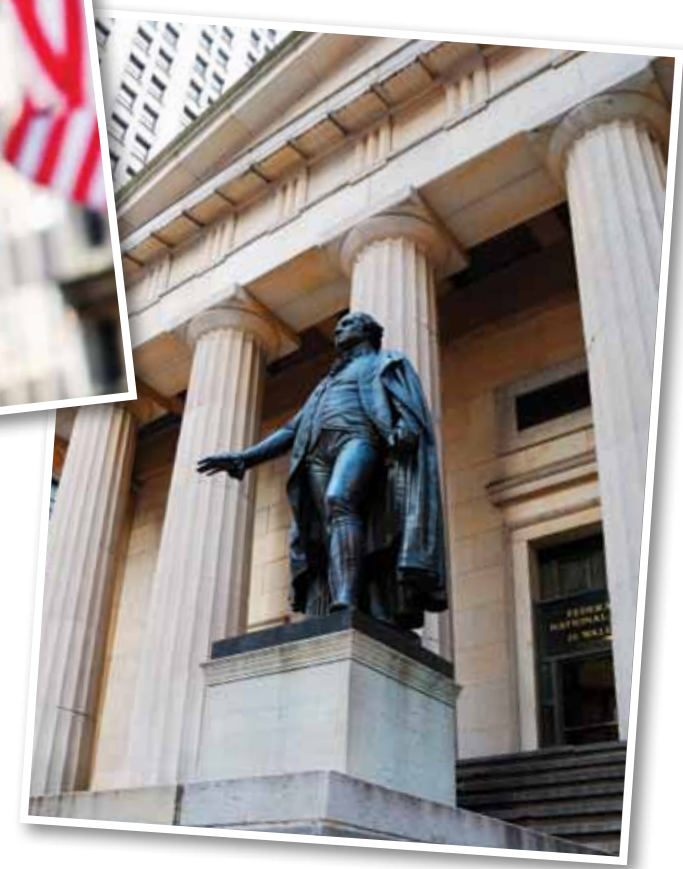
ZDVOŘILOSTI SE MUSÍME UČIT

Jiří Guth-Jarkovský řekl, že slušnost je člověku vrozená, zdvořilost se musíme učit. Ano, slušnost je elementární výbava z doby raného dětství, z rodinné výchovy, ze školy, z odezírání chování jiných ve společenském styku. Zdvořilostí myslí Guth-Jarkovský vyšší stupeň poznání norem etikety. I pokrývač, který nikdy nenavštěvoval žádný kurz společenského chování, by měl v tramvaji uvolnit místo starší ženě. Začíná to už na pískovišti, už tam vidíme, které dítě bude mít ostré lokty v životě a které bude řešit konflikty konsensem a pozitivně. A taky vidíme, k čemu je maminky vedou. Do tramvaje přede mnou nastupovala maminka s asi šestiletým chlapcem a vedlejšími dveřmi starý pán o holi. Ve voze bylo evidentně jen jediné volné místo. Vtom slyším, jak maminka šeptá chlapečkovi: Rychle, rychle! Jinými slovy, ať ti to místo ten pán nezasedne... Nepřeji té mamince nic zlého, ale dá se očekávat, že její syn jí tu bezohlednost, k níž ho vede, jednou vrátí.

Pro návštěvníky společenských akcí nebo manažery, kteří jednájí se svými obchodními partnery doma i v zahraničí, je pouhá slušnost málo, ti musejí postoupit o stupeň výš, ke zdvořilosti podle Gutha-Jarkovského. Proto se musíme v etiketě vzdělávat jako v každém jiném oboru. Tento je navíc důležitý a praktický pro každý den.

Co se změnilo v posledních deseti letech

- Přestává se nosit vesta k obleku.
- I v interiérech mohou mít muži šálu (čepici ovšem nikoli).
- Manžetové knoflíčky se už nemusejí nosit jen ke kravatě.
- Zcela vymizela dvouřadová saka.
- Ženy vyrážejí stále častěji bez punčoch.
- Pánské džíny už nejsou tabu na večírky, muzikály, lehký mízu.
- Kravata už není nutná do dobré restaurace, na večírky, do malého divadla.
- Už neplatí, že dokonalý muž musí být hladce oholen.
- Odvážnější muži provokují barevnými ponožkami i k obleku.
- I ženy zvou muže na večere, ba dokonce zaplatí.

Pohlednice z USA: *akciové trhy a jejich historie*

Akcie jsou tradiční složkou portfolia, která dlouhodobě vynáší relativně vyšší zisky než dluhopisy, současně ale za vyššího rizika. Výhodou investice do akcií je možnost velkého výběru – ať už indexů, sektorů, skupin akcií se společnou charakteristikou, jednotlivých titulů, ale také třeba akciových derivátů, jakými jsou například opce a ETF. Mezi největší akciové trhy patří bezesporu ten americký.*

Nejznámější americkou akciovou burzou je New York Stock Exchange (NYSE). Ta je – co se týče objemu obchodů i tržní kapitalizace veřejně obchodovaných firem (ke konci loňského roku to bylo přes 14 bilionů dolarů) – největší na světě. Díky tomu také často udává směr globálního obchodování. Není proto překvapením, že je ve světě vývoj akcií v USA tolik sledován.

STRUČNÁ HISTORIE NYSE

Původ NYSE se dá vystopovat až do konce 18. století, tehdy ještě pod názvem New York Stock & Exchange Board. Velký rozvoj zaznamenala koncem 19. století, což je období v americké ekonomice známé velkou konsolidací podniků a také působením osobností, jakými byli například John Davison Rockefeller, Daniel Guggenheim a další. Díky tomu se několikanásobně zvýšil objem obchodování, a jelikož burza potřebovala růst, přestěhovala se v roce 1903 do nové budovy, která v té době měla největší užitnou plochu ve městě a stála 4 miliony tehdejších dolarů. Na tomto místě sídlí dodnes, i když už obklopena dalšími budovami burzy s kanceláři a prostorami pro obchodování.

Dnes se na burze obchoduje v průběhu týdne od 9.30 do 16.00 hodin tamního času. Postupně se upouštělo od původního modelu, kdy se dva obchodníci dohodli „z očí do očí“ přímo na obchodním parketu. Významný posun představovala mobilní bezdrátová zařízení (ta první okolo roku 1995), jež umožňovala obchodníkovi přijímat příkazy rovnou na parketu, a výrazně tak zvýšit objem akcí, které mohl zobchodovat. Od roku 2007 se pak téměř všechny akcie na NYSE dají obchodovat elektronicky na tzv. hybridním trhu. Skrze počítač se tak může zapojit i široká veřejnost.

HLAVNÍ AMERICKÉ AKCIOVÉ INDEXY

I když má NYSE již přes půl století svůj vlastní souhrnný akciový index NYSE Composite Index, nejedná se právě o ten světově nejznámější. Na amerických akciových trzích dominují dlouhodobě indexy následující:

Dow Jones Industrial Average (Dow Jones) – byl založen roku 1896 editorem Wall Street Journalu a zároveň spoluzakladatelem Dow Jones & Company Charlesem Dowem. Pro zvědavé jen doplníme, že Edward Jones byl statistikem a známým prvně jmenovaného. Dow Jones je druhý nejstarší americký akciový index. Přídavné jméno „industrial“ má dnes už pouze historický význam – původně se totiž index vztahoval na těžký průmysl.

Index zahrnuje třicet velkých společností z USA a je cenově vážený, tzn. že jeho hodnota je určena součtem cen jednotlivých titulů vyděleným koeficientem, který se podle potřeby (při rozdělení akcií, dividendách atd.) mění. Nejstarší firmou je General Electric (1907), následovaná Exxon Mobile (1928) a Procter & Gamble (1932); naopak nejmladším nováčkem je UnitedHealth Group (od září 2012).

Standard and Poor's 500 (S&P 500) – skládá se z 500 nejvíce obchodovaných amerických společností. Jde o jeden z nejsledovanějších indexů na světě. Zároveň je často považován za reprezentativní indikátor stavu amerického akciového trhu a ekonomiky USA (National Bureau of Economic Research zařadila index mezi předstihové indikátory ekonomického cyklu). Index

je udržován společností Standard & Poor's, což je divize společnosti McGraw-Hill, a v současné podobě existuje od roku 1957. Jeho hodnota se počítá tzv. free-float tržně váženou metodou, která zohledňuje jak velikost firmy (měřenou tržní kapitalizací), tak i podíl akcií určených k běžnému obchodování. Dosavadní historické (intraday) maximum bylo stanoveno roku 2007 na 1 565,15 bodech.

V současné době má největší váhu technologický sektor (asi pětina na celém indexu), v čele s firmami jako Apple, Google, Microsoft a IBM. Naopak relativně nejmenší váhu (okolo 3 %) má trio základní materiály, telekomunikace a síťová odvětví.

Nasdaq Composite – zahrnuje akcie (nejen amerických firem) obchodované na burze Nasdaq, především pak růstové s technologicky laděným předmětem podnikání. Index je často spojován s takzvanou „dotcom“ bublinou. Ta index vyhnala z 1 000 bodů (v roce 1995) až na historické maximum 5 048,62 bodů (10. března 2000), které dodnes nebylo překonáno.

Russell 2000 – zahrnuje dva tisíce nejmenších firem z indexu Russell 3000. Jejich celková tržní kapitalizace je okolo 1,26 bilionu dolarů, největší společnost má tržní kapitalizaci „jen“ okolo 5 miliard dolarů a mediánová tržní kapitalizace je přibližně 528 milionů dolarů čili asi 10 miliard korun. Díky tomu je často používaným srovnávacím indexem pro investice do menších firem. Index se v současnosti nachází jen o jednotky procent pod svým historickým maximem z roku 2007.

GISC ANEB JAK SE DĚLÍ EKONOMIKA

Nejpoužívanějším systémem členění sektorů ekonomiky je tzv. Global Industry Classification Standard. Rozděluje ji na deset sektorů, které se dále člení na odvětví.

Sektory dle GISC

(v závorce váha v indexu S&P 500):

○ **energetický (10,8 %)** – zahrnuje firmy, které se pohybují okolo energetických surovin, jako jsou ropa, plyn, uhlí a jiné. Příklady: Exxon Mobile, Chevron Corp, Schlumberger;

V roce 1903 se burza nastěhovala do nové budovy, která v té době měla největší užitnou plochu ve městě a stála 4 miliony tehdejších dolarů. Na tomto místě sídlí dodnes.

* ETF (Exchange-traded funds) jsou indexové fondy, které kopírují vývoj podkladového indexu. Umožňují tak prostřednictvím investice do jednoho instrumentu kopírovat vývoj celého akciového indexu. Pro investora z toho vyplývá výhoda, že nemusí investovat do každého titulu z báze indexu zvlášť.

Budova NYSE zažila i horké chvíle během krize nebo při bombovém útoku v roce 1920, při němž bylo 33 osob zabito a 400 zraněno. Pachatel nebyl dopaden.

- **materiály** (3,4 %) – sem patří nejen široká skupina komoditních firem (těžba, zpracování), ale také chemické společnosti a dále firmy s výrobky z oblastí sklářství, papíru, lesnictví a balení. Příklady: Freeport-McMoRan, DuPont, Dow Chemical, Newmont Mining;
- **průmyslový** (10,5 %) – výrobci investičního zboží, strojů, vojenské techniky, elektrických zařízení a firmy ze stavebnictví a dopravy. Příklady: General Electric, 3M, Caterpillar, Boeing, FedEx Corp;
- **spotřebitelský zbytný** (cyklický) (10,9 %) – cyklická (tzn. citlivá na ekonomický cyklus) spotřebitelská odvětví, jako například výrobci aut a součástek do nich, zboží dlouhodobé spotřeby do domácností, textilů a vybavení pro volný čas. Příklady: McDonald's, Amazon.com, Home Depot, Walt Disney, Ford Motor, Time Warner; priceline.com;
- **spotřebitelský nezbytný** (11,3 %) – spotřebitelská odvětví, jež jsou relativně méně citlivá na vývoj ekonomiky. Zahrnuje výrobce a distributory potravin, občerstvení, tabáku, výrobků osobní spotřeby a zboží do domácnosti, které není dlouhodobého rázu. Zároveň sem patří i prodejci léků a sítě maloobchodů. Příklady: Wal-Mart, Procter & Gamble, Coca-Cola Company, Philip Morris Int.;
- **zdravotnický** (12,0 %) – skládá se ze dvou hlavních skupin: jednu tvoří výrobci zdravotnického zařízení a poskytovatelé služeb ve zdravotnictví,

- druhou firmy kolem výzkumu, vývoje, výroby a prodeje léků a biotechnologických výrobků. Příklady: Johnson & Johnson, Pfizer, Merck & Co., Biogen Idec;
- **finanční sektor** (14,4 %) – firmy z oblasti bankovníctví, financování hypoték, spotřebitelských financí, investičního bankovníctví, brokerství, správy a uchování aktiv, finančních investic, pojišťovnictví a nemovitostí. Příklady: Berkshire Hathaway, JPMorgan Chase, Wells Fargo, Bank of America, Citigroup a Goldman Sachs;
- **informační technologie** (19,8 %) – například softwarové firmy, poskytovatelé IT služeb, internetové společnosti, výrobci hardwaru a IT vybavení; polovodičové firmy. Příklady: Apple, Microsoft, IBM, Google, Cisco Systems, Intel, Visa, eBay, Dell;
- **telekomunikační služby** (3,2 %) – sem patří jejich poskytovatelé. Příklady: AT&T, Verizon, Sprint Nextel;
- **síťová odvětví** (3,7 %) – výrobci a distributoři elektřiny, distributoři plynu a vody. Příklady: Southern Co, Exelon Corp, American Electric Power.

Výše uvedené sektory lze souhrnně rozdělit do tří skupin podle citlivosti na hospodářský vývoj – 1. cyklické: energetický, materiály, průmyslový, spotřební cyklické a IT; 2. defenzivní: spotřební nezbytné, zdravotnický, telekomunikační, síťový; 3. finanční sektor se kvůli své atypičnosti uvádí samostatně.

SOUČASNÝ POHLED

Americké indexy jsou v současnosti ovlivňovány diskuzí kolem tzv. fiskálního útesu. Zkráceně řečeno, pokud se republikáni a demokraté do konce roku nedohodnou, spustí se rozpočtové úspory v celkovém objemu okolo 600 miliard dolarů, což by mělo tvrdý dopad na vývoj americké ekonomiky v příštím roce. I když to vypadá, že obě strany nakonec dohodu naleznou (co se týče jednotlivých kapitol, k úsporám ale dojde nejspíš i tak, jen v menším objemu), bude znovuzvolený prezident pravděpodobně více než v minulém volebním období tlačet k úsporám, což může mít negativní vliv na trh práce (a tím i na spotřebu) i investice.

Vzhledem k tomu se nyní jen těžko hledají investiční strategie napříč sektory a nutí to k pohledu na jednotlivé firmy. Zajímavými se nyní jeví třeba akcie společnosti Apple, které nedávno zaznamenaly ostrý pokles. V tom už se ale zřejmě odráží očekávání nižších marží, na druhou stranu by firmě měl pomoci stále rostoucí distribuční řetězec, díky němuž se výrobky této firmy dostanou k ještě většímu počtu zákazníků. Pozitivně jsou také vnímány energetické firmy Chevron a Exxon Mobil, kterým pomáhá jak jejich globální působnost, segmentová diverzifikace a velikost dle tržní kapitalizace, tak také v současnosti zvýšené ceny ropy a rozumné ocenění.

ŽENA – TVŮRČÍ OSOBNOST TŘETÍHO TISÍCLETÍ

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

ČESKOMORAVSKÁ
ASOCIACE
PODNIKATELEK
A MANAŽEREK

HLAVNÍ ORGANIZÁTOR KONFERENCE

Vážené dámy, milé kolegyně,

ženy představují ve společnosti velký potenciál. Škoda jej nevyužít. Tuto skutečnost reflektuje naše mezinárodní konference „**Žena – tvůrčí osobnost třetího tisíciletí**“. Jejím hlavním cílem je výměna zkušeností, navázání nových kontaktů a spolupráce na regionální, národní a mezinárodní úrovni a vytvoření nové celosvětově spolupracující platformy žen podnikatelek a manažerek.

Partnerem konferencí v minulých dvanácti letech bylo sdružení Fórum žen se sídlem v Praze a TOP centrum podnikatelek Slovenské republiky, sídlící v Bratislavě. Konference byly vždy pořádány pod záštitou ministerstev zahraničí ČR a SR a jejich velvyslanectví, generálních a honorárních konzulátů a ve spolupráci s celou řadou významných mezinárodních institucí.

Obracíme se na Vás, ženy podnikatelky a manažerky, s pozváním na 9. ročník této konference, který se bude konat pod názvem „**Vzájemnost a spolupráce**“ ve dnech **22.–28. 6. 2013 v Moskvě a Petrohradě**.

Odborná témata konference v Rusku 2013:

- **Konkurenceschopnost podniku – inovace – inkubátory – start up podniky**
- **Role ženských podniků v ekonomice**
- **Globalizace a moderní technologie**
- **Finance a podnikání**
- **Zkušenosti českých a ruských podniků na ruském trhu a překonání bariér vstupu na trh**
- **Kontakt–Kontrakt–BusinessPanel – podpora exportu pro české podniky**
- **Podnikání v cestovním ruchu**
- **Spolupráce univerzit a podnikatelského světa**
- **Sladění profesního a rodinného života**
- **Osobní příběhy úspěšných žen**

Uvítáme Vaše podněty a s radostí oceníme Váš zájem o naši dlouholetou práci. Prosím, neváhejte nás kontaktovat na **konference@podnikatelky.eu**. Více informací naleznete také na **www.creativewoman.info**.

Věříme, že nás čeká výborná spolupráce, a těšíme se s Vámi na shledanou.

Ing. Olga Girstlová, Ph.D.
prezidentka ČMAPM

Guatemala je zemí
vulkánů, tyčí se jich tam
více než třicet. Dosud
aktivní sopka Pacaya leží
jen asi půlhodinku jízdy
autem od města Antigua.

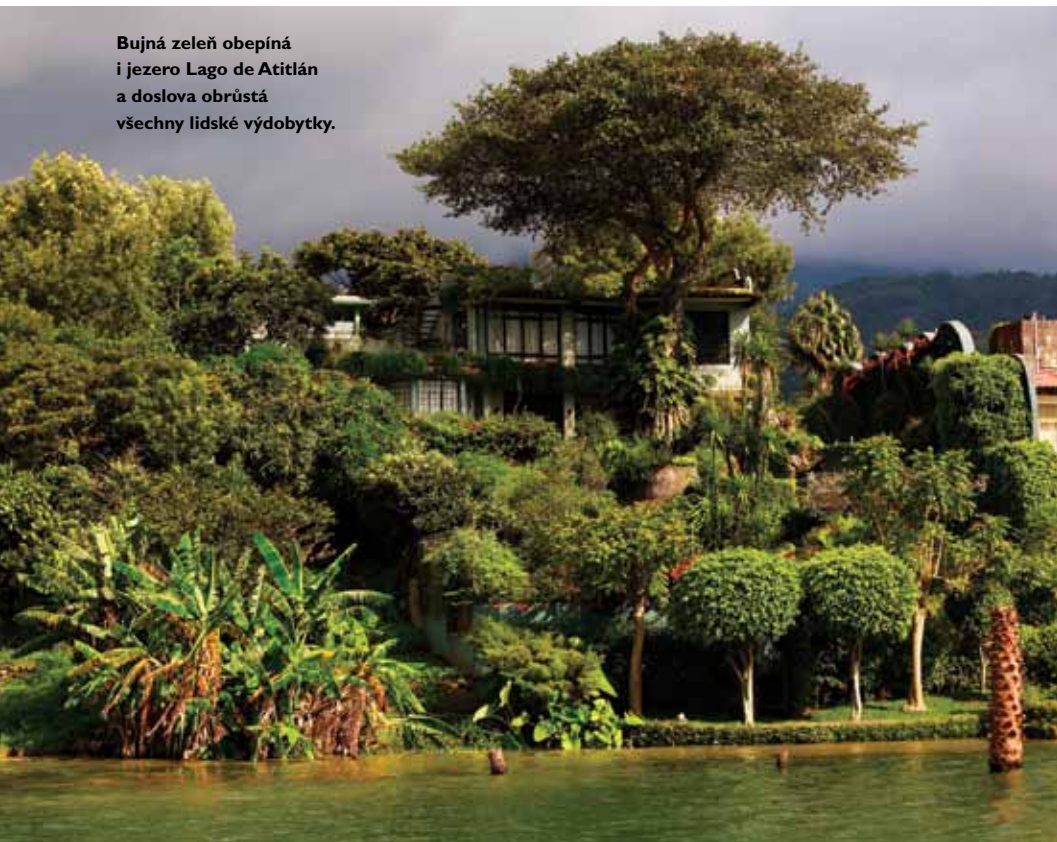
Rozesmátá *Guatemala*

Kdy jste naposledy udělali něco poprvé? Tento chytrý slogan doprovází fotografie pyramidových komplexů a barevně oděných potomků Mayů na prospektech vydaných guatemalskou centrálou cestovního ruchu, která zve k jejich návštěvě. Nechybí obrázek majestátního Ticalu, ale řada z oněch kdysi vzkvétajících měst je na místech, o nichž se nezmiňuje ani průvodce Lonely Planet.

Ať už to jsou ručně tkané koberečky, masky zvířat či keramika, všechny září barvami zlatavého slunce, zelených pralesů a modré oblohy.

Bujná zeleň obepíná i jezero Lago de Atitlán a doslova obrůstá všechny lidské výdobytky.

Mayové se vynořili z mlhoviny historie téměř před třemi tisíci lety a časem vytvořili vyspělou civilizaci, která se udržela šestkrát déle než říše římská.

„Všichni jsou už v Mexiku, buenos días, já taky jdu,“ zpíval Michal Tučný a jeho rým se časem změnil v dokonalý marketingový slogan propagující tento stát velikosti střední Evropy. A zatímco v Mexiku už opravdu byly desítky tisíc našinců, do jižněji ležící Guatemaly jich míří o poznání méně. Přitom to je země, která nabízí vše, co mají Spojené státy mexické, navíc na menší ploše. Přivřete oči a odletíte tam alespoň v představách.

Co by se vám mělo vybavit? Barevné scénérie jako vytržené ze stránek časopisu National Geographic. Zachycují indiánské ženy oblečené v nepřehledně pestrých blůžkách zvaných huipil, jak kojí na veřejnosti děti... Na hlavě mají neobvyklou čelenku, takzvaný xk'ap. Vyšivanou stuhu, až deset metrů dlouhou, umně omotanou kolem hlavy. Ruch a zmatek v ulicích Guatemala City, které připomíná stále se pohybující lidské mraveniště. Džungli budov ze skla a betonu s úředníky upnutými v obleku a kravatě i blízké chudinské čtvrti, kde posedávají muži se sombrery naraženými hluboko do čela. Vzadu za nimi a pomyslnou hradbou domů se zvedají pohoří s majestátními, stále činnými vulkány. I ve čtyřicetistupňovém vedru mají špičky obalené věčným ledem.

Po pár stovkách kilometrů je nahradí divoce nespoutané hory, a když na okamžik usnete, vymění je za okny nekonečné deštné pralesy. K nebi se z nich derou vrcholky pyramid, jako by lapaly po dechu. Mnohdy neleží u žádné silnice a neukazuje k nim ani směrovka. Objevíte je náhodně, stačí mít oči otevřené. Ale nejprve pojďme společně do Antiguy.

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ ANTIGUY

Když se po ničivém zemětřesení v roce 1773 rozhodla španělská vláda, že toto dříve hlavní město Guatemaly připraví o jeho ústřední roli, zdálo se, že z trosk už nepovstane. Správa země se přesunula do Guatemala City a historická perla se začala vylidňovat. Až čas ukázal, že co je krásné a hodnotné, to nemizí.

Zatímco z hlavního města je dnes špinavá metropole s vysokou kriminalitou, Antigua už přes třicet let trní na seznamu UNESCO. A není divu. Její historie sahá do roku 1541, kdy v malebném údolí pod sopkami Fuego, Aqua a Acatenango začalo vyrůstat město, které bylo podobně jako Mexico City a Lima chloubou španělských kolonií. Vznešené chrámy, nádherné kláštery, nemocnice a také školy rostly jako houby po dešti. Evropské misijní řady se navíc předháněly v okázalosti, a tak vznikl i slavný oblouk Arco de Santa Catalina, kostel La Merced nebo dnes polorozpadlý klášter San Francisco.

Když se země pod Antiguou otřásla poprvé (v roce 1717), poničené domy zachránil nový stavební boom. Otřesy půdy v roce 1773 však trvaly téměř dvanáct měsíců a většina obyvatel z města odešla. Paradoxně se tam vrátili jejich potomci a místo znovu oživil. Dnes křivolaké uličky dlážděné kameny lemují barevné domky, vilky a krásné restaurace. Snaha vyhovět přísným podmínkám UNESCO nutí obyvatele, aby nikde nevyvěšovali reklamní štíty, zdi nepolepvali plakáty. Do některých částí města nesmí jezdit ani auta. A tak se při soumraku zdá, že jste se vrátili o pár století zpět.

Mexický Yucatán, Belize a hned po ní Guatemala. Kromě podobné architektury a mayské kultury je všechny spojuje i hladina Karibského moře.

I barokní kostel je pro potomky Mayů místem, kde vykonávají vlastní obřady vycházející z původního náboženství. Jen stěží je lze nazvat křesťanskými.

JEZERO ODRÁŽEJÍCÍ NEBE

Jakmile se nabažíte civilizace, vydejte se k jezeru Atitlán. Už jízda oprýskaným, barevně pomalovaným autobusem, který kdysi vozil děti do školy v USA, je nezapomenutelným zážitkem. Tlačí se v něm hned několik desítek indiánů a jen pár turistů. Ale vzdálenost pouhých sedmdesát kilometrů lze vydržet i v takové tlačnici. A to už se trojice sopek odráží v blankytně modré hladině jednoho z nejkrásnějších jezer země – Lago de Atitlán. Když se nad ním v podvečer zatáhnou mraky, skrz to „boží oko“ dopadá na zem pouhých pár slunečních paprsků.

Okolní sopečné svahy obývaly po staletí domorodé kmeny, které si nejen vybudovaly schopnost přežít v sousedství životu nebezpečných vulkánů, ale z jejich aktivity i těžit. Například hnojit malé zahrádky čerstvě navátým popílčkem. I kratší pobyt v některé z jezerních vesnic, kam se lze dostat často jen lodí, se vám vryje do paměti. Jako výchozí bod slouží městečko Panajachel. Za poslední desetiletí se stalo domovem cizinců z celého světa, kteří si tam jezdí po vzoru hippies odpočinout a načerpat trochu oné mystické atmosféry. Stačí ale v přístavišti za pár korun či spíše místních quetzalů sednout do malé dodávky a za pár minut jste v některé z méně známých jezerních vesnic.

Nejmpozantnější zůstává Santiago Atitlán. Je hlavním střediskem tzutujilských Mayů, kteří se snaží dodržovat prastaré zvyky a tradice otců a dědů. Další vesnice, San Pedro La Laguna, je pro změnu výchozím bodem k cestě na vrchol stejnojmenného vulkánů, který se tyčí do výše 3 020 metrů. Bez průvodce však na pětihodinovou túru raději zapomeňte. Jen místní

vesničané znají cestu hustým porostem a vědí, jak se chovat při přepadení. Okrádat turisty je bohužel stále nejjednodušší formou výdělku pro ty nejhudší obyvatele této jinak tolik požehnané oblasti.

IN CAFEVERITAS

Dalším lákadlem jsou v Guatemale kávové plantáže. Nejvyšší kvalita káva pochází ze zamlženého pohoří Alta Verapaz, v překladu Věčný mír. Kávové plantáže pokoj a mír opravdu navozují. Z dálky vypadají jako obrovské zelené vlny, které se přelévají z vršku do údolí a zase zpět. Na člověka spadne téměř každý den i nějaká ta sprška – to jak se horské vlnobití třístí o blankytně modrou oblohu. A právě jemný deštěk, kterému místní obyvatel kmene Quečiči žvatlavě přezdívají „čipičipi“, spolu s kyselou půdou přispívají k originální chuti tmavě červených bobulí. Lákájí i vzácného ptáka quetzala, po němž se nazývá i guatemalská měna. Tento okřídlený šperk byl odjakživa považován za božské stvoření, které směli „ošklubat“ pouze vybraní kněží. Z jeho lesklých per se pak vyráběly ty nejdražší čelenky pro panovníky Mayské říše. A tak není divu, že když si jeden z indiánů všiml, jak létající Bůh hoduje na bobulích nenápadného keře, napadlo ho okusit je také. Použil je jako přísadu do lektvaru, který vařil z bylin, a povzbuzující účinky na sebe nedaly čekat... V městečku Cobán, ve výšce zhruba 1 300 metrů nad mořem, cucají sladká semínka připomínající třešeň děcka místo dudlíku a takzvanou „lehkou“ kávu catadura pijí už od dvou let.

Je to zvláštní pocit, posadit se do pouliční kavárny a dívat se z okna. Barevně oblečené indiánky spěchající po rozpálené ulici připomínají komparz

Největší trhy zažijete každý čtvrtek a neděli v Chichicastenangu. Směřují tam indiáni ze širokého okolí nejen kvůli obchodu, ale i kvůli různým náboženským rituálům.

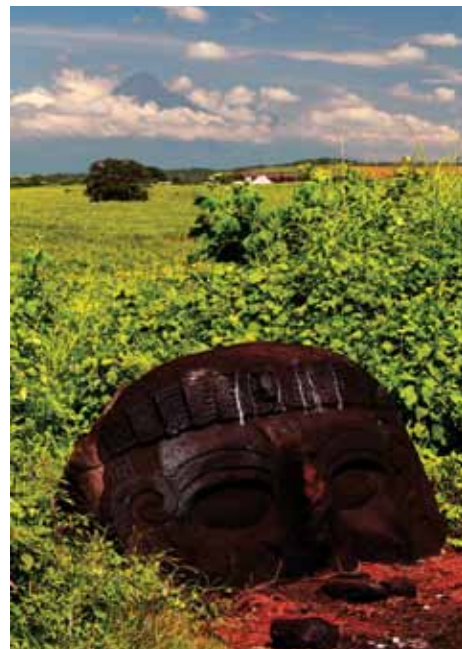

Cestu vzhůru ke špičce vulkánu si mohou turisté urychlit jízdou v sedle místního koníka.

Mnoho kamenných chrámů vykukuje jen nepatrně ze zelené džungle a v lidských silách snad ani není odkryt je všechny.

Obrovská kamenná hlava, jakou byste mohli v sousedním Mexiku vidět jen v muzeu, je dosud zakopaná na poličku místního farmáře.

Málokde najdete tolik odlišných klimatických zón a přírodních krás pospolu. Navíc v Guatemale panuje svůdná bezstarostnost, působící na nervy Evropana jako koření: stačí špetka a zapomene na problémy.

hollywoodské produkce. Vy si zatím sedíte jako filmový divák v klimatizované místnosti a usrkáváte „videň se šlehačkou“. Máte pocit, že stačí otevřít dveře a ocitnete se na Maria-Hilfer Strasse. Španělsko-německy psaný jídelníček láká kávovou zmrzlinou, kávovým likérem, kávovým dortem či šlehanou pěnou z kávy, dobrotami, o nichž kávoví sběrači nikdy v životě neslyšeli, natož aby je okusili...

CO BUDE, AŽ BUDE

Na počátku byla Země obestřena jen nekonečnou tmou a všude panovalo hluboké ticho. Proto se bohové rozhodli, že pustinu zaplní bytostmi, které by je uctivaly. Ještě předtím však utvořili stromy, a tak se na Zemi objevil život. Stvořit člověka, který by byl poslušný a pravidelně přinášel oběti, se však ukázalo těžší, než si kdy pomysleli. Po dvou neúspěšných pokusech lidskou bytost konečně uplácali z kukuřičné mouky smíchané s vlastní krví. Jenže lidé, které stvořili, byli tak krásní a inteligentní, že se bohové svého činu zalekli... A tak lidem hned zatemnili mysl a chytrostí obdarovali jen pár jedinců.

Tato pověst je zapsána v knize Popol Vuh neboli Knize rádců, která je jakousi biblí zaniklého mayského etnika. Byla objevena roku 1701 v Chichicastenangu a mezi řádky skrývá vysvětlení smyslu života. Mayové věřili, že existují tři různé světy. Horní říše, střední říše a podsvětí Xibalbá. Aby unikli hrozbě smrti, budovali obrovské umělé hory ve snaze přiblížit se k bohům žijícím na nebi, čili v horní říši. Ty pak žádali o dlouhověkost. Dovedli si spočítat pohyby nebeských těles, věděli, že na osm slunečních roků připadá pět oběhů Venuše...

Uctivali i magickou číslovku 13. Když jí vynásobili počet lidských prstů na rukou a nohou, dospěli k cifře 260. A právě tolik dní měl mayský rituální rok. Kalendář, podle nějž se odvíjel život celé společnosti a z něhož vyplývalo, že nastane sedm konců světa. Tři z nich už naše planeta zažila, další nás čeká 21. prosince roku 2012. Pokud se tak nestane, naplánujte si cestu do Guatemaly co nejdříve. Její barevnost a laskavost chudých, ale věčně usměvavých obyvatel vám dodá sílu přečkat evropskou šedivou zimu.

Guatemala

GUATEMALA JE STÁT VE STŘEDNÍ AMERICE, KTERÝ LEŽÍ MEZI KARIBSKÝM MOŘEM A TICHÝM OCEÁNEM. VĚTŠINU JEHO ÚZEMÍ ZAUJÍMÁ POHOŘÍ KORDILLERY S ŘADOU ČINNÝCH SOPEK, ZBYTEK PAK DEŠTNÉ PRALESY. PODNEBÍ JE TAM TROPICKÉ A VLNKÉ. V MÍSTECH, KTERÁ AŽ DO ROKU 1523 OBÝVALI VÝHRADNĚ MAYOVÉ, DNES ŽIJE TĚMĚŘ 10 MILIONŮ OBYVATEL. HLAVNÍ MĚSTO SE NAZÝVÁ GUATEMALA LA NUEVA, ANGLICKY GUATEMALA CITY, JEDNODUCHOU ZKRATKOU „GUATE“. ÚŘEDNÍM JAZYKEM V ZEMI JE ŠPANĚLŠTINA. A JAK SE TAM DOSTANETE? NEJČASTĚJI SE TAM LÉTÁ Z VÍDNĚ NEBO MNICHOVA, LETENKA VYJDE ASI NA 25 TISÍC KORUN A SAMOTNÝ LET TRVÁ PŘIBLIŽNĚ 18 HODIN.

Unikátní interiér v duchu kolonialismu s množstvím originálních prvků vás rázem odnese na míle daleko od pražské reality.

Veškeré speciality připraví na otevřeném grilu přímo před vámi.

Líné odpoledne *na jihu*

Guatemalská kuchyně vychází stejně jako kuchyně celé Střední Ameriky z mayských tradic, to ale naštěstí neznamená, že se tu jí jen kukuřice, fazole a čili. Pokud patříte mezi milovníky pořádných steaků, které pomalu trávíte s nohama nahoře a dopijíte u toho láhev červeného, je pro vás restaurace El Asador jako stvořená.

Výraz El Asador pochází ze španělštiny a znamená gril, rožeň či restauraci, která se specializuje na přípravu masa na otevřeném ohni, nebo také osobu grilující maso. Výstižnější jméno už pro restauraci majitelé zvolit nemohli – ať si totiž vyberete jakýkoli význam tohoto pojmu, restaurace jej splňuje.

Restauraci El Asador najdete v Praze 4-Hrnčičích a poznáte ji na první pohled: v obyčejné zástavbě se najednou vynoří kus Latinské Ameriky – monumentální pískové zbarvená španělská vila má až hypnotický efekt. Uvnitř dvoupatrové budovy se skrývá interiér v duchu kolonialismu: mozaiky, oblázkové stěny s fazetovými zrcadly vytvořenými již nepoužívanou renesanční technikou, stylové čalouněné lavice předělené vestavěnými paravány a originálními lucernami, patinované tapety s grafickými motivy a hlavně unikátní a bohatě vyřezávaný jedenáctimetrový bar. To vše vás rázem odnese na míle daleko od pražské reality.

Personál, jenž proplouvá interiérem oblečen v decentních hnědých stejnokrojích, je velmi pozorný. Občas ho doplní sám šéfkuchař v rondonu a vysoké bílé čepici, který projde mezi stoly a optá se, je-li vše v pořádku. Koncept restaurace je založen na přípravě pokrmů na dřevěném grilu (který byl pro El Asador vyroben v Buenos Aires), specialitami tak jsou přirozeně steaky a kuřecí maso.

Na první ochutnávku zdejší kuchyně můžete využít několik příležitostí. Pomínu-li večeri, můžete si sem zajít na oběd, který tu od pondělí do pátku mezi jedenáctou a třetí probíhá stylem „sněž, co můžeš“ za jednotnou cenu. Základem konceptu je „parrillada“ (v překladu grilování) a bohatý výběr několika druhů mas. Veškeré speciality se připravují přímo před vámi na vnitřním otevřeném grilu, a než se rozhodnete, které ochutnáte, můžete hlad utišit polévkou.

Další skvělou příležitostí, jak prověřit místní nabídku, je nedělní brunch. Připraven je široký výběr grilovaných mas, studený i teplý bufet a spousta dezertů. Je to jednoduše skvělý způsob, jak strávit líné nedělní odpoledne, nemluvě o tom, že při troše štěstí vám k tomu bude hrát živá kapela s výbornou zpěvačkou.

Ať už sem zavítáte při jakékoli příležitosti, ponechejte si i přes úžasnou nabídku mas místo na dezert. El Asador je jedna z mála restaurací, kde si kromě tradičních zákusků můžete objednat domácí pralinky a zdejší „hořko-bílo-kombinovaný“ trojboj z kvalitní čokolády a s různými náplněmi vás vyloženě potěší. A pokud máte odvoz, klidně si pobyt v El Asador prodlužte v Bar & lounge, který najdete v druhém patře. Místní barmany trénoval sám master bartender Josef Zelenka. Máte se na co těšit.

Text **Darina Sieglóvá** Foto archiv

Text Tomáš Ženčuch,
portfolio manažer, Investiční
společnost České spořitelny
Foto I23RF

*Moderní teorie
portfolia, tak jak ji
známe, tvrdí, že lze
vhodnou kombinací
různých finančních
investic snížit riziko
(volatilitu), aniž
bychom se museli
vzdávat očekávaného
výnosu. Musí ovšem
platit několik
předpokladů.*

Moderní teorie portfolia – strategie absolutního výnosu

Ten úplně nejdůležitější je, že vývoj různých finančních aktiv (například státních dluhopisů a korporátních dluhopisů) je různý a vzájemně ne příliš propojený, tzn. vzájemná korelace je výrazně pod hodnotou 1. Teorie portfolia zde našla řešení v diverzifikaci portfolia. Tedy v rozložení investic do různých instrumentů, jejichž výnosy vzájemně pokud možno nesouvisely (přesněji nebyly korelovány). Každá jednotlivá část portfolia byla schopna v souladu se svou teorií dodávat své vlastní zhodnocení, což pomáhalo eliminovat část rizika, tzv. specifické riziko. Kombinací (diverzifikací, tedy rozložením) se podařilo snížit riziko, a přitom nebylo třeba se vzdávat zhodnocení.

Teorie vznikla před více než padesáti lety a v současnosti již svou „modernost“ ztrácí. Nedávno, v roce 2008, nastaly propady trhů, které naplno odhalily nedostatky řeckně spíše tradiční teorie portfolia. Najednou nefungovala diverzifikace ani tzv. statická alokace aktiv ve své nejběžnější podobě „kup a drž“. Kritika nabourávala teorii v samých základech, ta tak stála na velmi zjednodušených předpokladech. Naplno se ukázalo, že korelace rizikovějších aktiv je značně vysoká, že se finanční trhy nepohybují v určitých normálních mezích a že nefungují zcela efektivně.

TRH VE STAVU NOVÉHO NORMÁLU

Tradiční způsob investování se vymezuje (porovnává) oproti trhu. Úspěšnost záleží na tom, zda byla investice lepší, nebo horší než trh. Nerozhoduje ovšem to, jestli samotný trh roste, či nikoli. Investorovi tak vzniká relativní výsledek. Vezmeme-li v úvahu závěry dlouhodobých studií, můžeme vidět, že akcie vydělávaly historicky 9,4 % ročně a dluhopisy 5,6 % ročně. Tradiční a úspěšná strategie (nějaké to procento navíc skoro každý rok) znamenala rovněž i potřebné absolutní zhodnocení pro investory. Navíc ti, co investovali do agresivnějších instrumentů, byli opravdu odměněni vyšším zhodnocením než ti, co zůstávali v depozitech. To tedy platilo donedávna.

Jako výrazný problém se v poslední době ukázala volatilita, tedy kolísavost cen. Nyní, v období téměř nulových úroků, přetrvávají pohyby trhů a výrazně roste i důležitost jejich časování. Kdo aspoň trochu sleduje dění na trzích, ví, že se střídají období výrazných a třeba i déle trvajících růstů následovaná o to rychlejšími a razantnějšími propady trhů. Ale co když potřebujete své úspory použít právě v období propadu trhů?

Postupný návrat na původní úroveň trvá spoustu let a příliš nevdá těm, co své úspory teprve budují (po propadech nakupovali levněji) a doposud neměli nakumulováno příliš prostředků, tedy zpravidla těm mladším. Co ovšem ti starší investoři, kteří mají naspořeny značné prostředky a nemají moc času vyčkávat, až se trhy nazpět zotaví? Příliš volatilní trh

tradiční teorii portfolia nepřeje, zejména v dobách, kdy se mění ekonomické prostředí. Propady cen finančních instrumentů jsou často dosti hluboké a zotavování trvá dlouhá léta. Najednou se investiční horizonty protahují na deset, dvacet i více let. Vznikla tak potřeba pracovat trochu odlišně s celým portfoliem. Trh přešel do jiného stavu, často nazývaného novým normálem. V nové situaci mimo jiné platí, že riziko je v podstatě nediverzifikovatelné. Trh samotný rychle přechází z rizika do rizika.

PROSTOR PRO STRATEGII ABSOLUTNÍHO VÝNOSU

V tomto období se pozornost upnula k jiným způsobům investování. Tyto vznikly již dávno před problémovým rokem 2008. A kritika tradiční teorie portfolia existovala také již řadu let. Nové způsoby investování, například tzv. garantované fondy a podobné CPPI strategie (Constant Proportional Portfolio Insurance neboli strategie stálého proporčního zajišťování portfolia), ovšem potřebovaly určitou výši úroků, aby svůj cíl mohly (například minimálně 0 %) garantovat. Stále častěji se objevovala strategie absolutního výnosu. Ta není poměřována proti tradičním tržním indexům, ale podle svého stanoveného cíle zhodnocení (kterého se snaží dosáhnout). Ten je nastaven podle vztahu investora k riziku a pořád platí: větší zhodnocení rovná se větší riziko. Na rozdíl od tradičního investování neroste volatilita s rizikem tak razantním násobným tempem. Portfolio manažer je u těchto produktů více motivován k tomu, aby měl produkt nižší volatilitu.

Při řízení produktů absolutního výnosu je značná pozornost věnována právě riziku, což u tradičního investování zcela chybí. Tyto produkty mají zpravidla větší prostor k diverzifikaci, a tedy k investicím do širokého spektra investic, ale především mají umožněno trh úplně opustit. Flexibilita a svoboda při investování je u nich výrazně větší než v případě investování tradičního. Rozložení investic a jejich průběžná obměna, tzv. alokace aktiv, hrají klíčovou roli v dosažení celkového výsledku, tj. zhodnocení spojeného s přijatelnou kolísavostí.

Produkty tedy investují do různých aktiv v různém období, a je tak běžné, že podíl v akciích je nahrazen například rizikovými obligacemi apod. U produktů se v jejich struktuře běžně setkáme i s alternativními investicemi. Hlavními nástroji k řízení portfolií je dynamická práce s jejich složením a používanými technikami risk managementu.

Tradiční, tzv. moderní teorie portfolia stojí na základech, které platí pouze v dlouhodobém horizontu. Ten ovšem představuje bohužel i několik desítek let. Strategie je tady vhodná především pro mladou optimistickou generaci nebo pro ty, kdo věří v platnost dlouhodobých paradigmat (například

investice do akcií se zhodnocuje, dokonce více než dluhopisy).

U lidí, kteří mají horizonty kratší, a to z různých důvodů (nejen věkových), je vhodnější strategie absolutního výnosu. Tento klient ovšem „platí“ daň za klidnější spánek. Strategie je nákladnější při obměně portfolia, kdy se hledá růstový trend finančních instrumentů. Ne vždy je nový růstový trh hned znatelný a výrazná zainvestovanost nastane až v době, kdy má trh již něco za sebou. V praxi to znamená, že produkty řízené touto strategií výkonností částečně zaostávají za produkty, které aplikují tradiční „moderní“ teorii portfolia se statickou alokací aktiv. Naopak propad trhů nenastane nikdy okamžitě. V ten moment je zainvestovanost již výrazně nižší. Případné poklesy trhů se tedy do výkonnosti produktů promítnou jen částečně, a klienta tak významně chrání. Strategie si totiž může dovolit na trhu chvíli být, či nebyt, což je dramatický rozdíl od tradičního způsobu investování.

Strategie absolutního výnosu není poměřována proti tradičním tržním indexům, ale podle svého stanoveného cíle zhodnocení (kterého se snaží dosáhnout).

Šťastná třináctka

Na malém náměstí před radnicí vítal příchodí jeden z nejbezpečnějších a technologicky nejvyspělejších automobilů současnosti – Volvo V40, který jako první na světě uvedl i airbag pro chodce.

Na návštěvnice čekaly po příchodu kromě investičních odborníků i stánky partnerů s inspirací nejen na Vánoce.

Pražská Novoměstská radnice hostila již podruhé setkání Dámského investičního klubu. Tradiční, a přesto jedinečný listopadový večer se setkal s velkým úspěchem. Správně namíchaný koktejl cenných investičních rad s povídáním vzácných hostů, zábavou i hudbou pro povznesení ducha přinesl zase něco nového, a tak se ani při tomto, již třináctém setkání nikdo nenudil.

Krásné tváře z historických titulních stran časopisu Harper's Bazaar zvaly na výlet do minulosti podobně jako malebné prostory Novoměstské radnice.

Večer nabitý moudrem i humorem započal již úvodním slovem Pavla Kráčmara, ředitele retailové distribuce investičních produktů České spořitelny.

Během celého večera mohly dámy v informačním stánku České spořitelny vyzpovídat odborníky na investice.

Čtyři odlišné písně, čtyři odlišné žánry, ale pokaždé stejně povznesená mysl všech přítomných – takové bylo vystoupení půvabné pěvkyně Andrey Kalivodové.

Srozumitelně a výstižně objasnil problematiku korporátních dluhopisů Jaromír Zdražil, portfolio manažer Investiční společnosti České spořitelny.

Aktuální téma důchodové reformy pojal Radek Urban, náměstek ministra financí ČR, velmi trefně jako reformu osobní odpovědnosti.

Oblíbená moderátorka Ester Kočíčková byla opět pohotová, vtipná a velmi osobitá, za což mnohokrát sklídila bouřlivý smích celého sálu.

Text **Petra Doležalová**
Fotografie **Stanislav Černoš**

Stolek s tradičními výrobky dobročinného bazaru OS Sananim byl neustále v obležení a inspiroval většinu přítomných ke koupi vánočních dárků.

Roli čestného hosta tentokrát přijala šarmantní dáma s pestrým profesním životem, světa znalá ředitelka aukční síně Dorotheum Mária Gálová, jejíž životní příběh již představil i časopis Lady In.

Uprostřed: Víkend s Volvem V40 slibuje voucher, který předal do rukou překvapené výherkyně Lubomír Opp, ředitel pro péči o klíčové zákazníky společnosti Auto Průhonice.

Zkrášlení pomocí neinvazivního ošetření na BcD Clinic podle svého výběru čeká na majitelku poukazu od spolumajitelky kliniky, doktorky Yvonne Bergerové.

Neodolatelné a všechny smysly lákající bylo také dárkové balení pralinek společnosti Mon Chocolatier. Mistr této společnosti Martin Pokorný potěšil během večera téměř vánoční ochutnávkou i ostatní přítomné dámy.

Druhá část večera patřila nejen odborné diskuzi hostů s přítomnými odborníky, ale i zábavě a výměně investičních zkušeností. Nechyběla ani lahodná kuchyně.

Závěrečné slovo se spoustou aktuálních klubových informací patřilo manažerce klubu Romaně Vlkové.

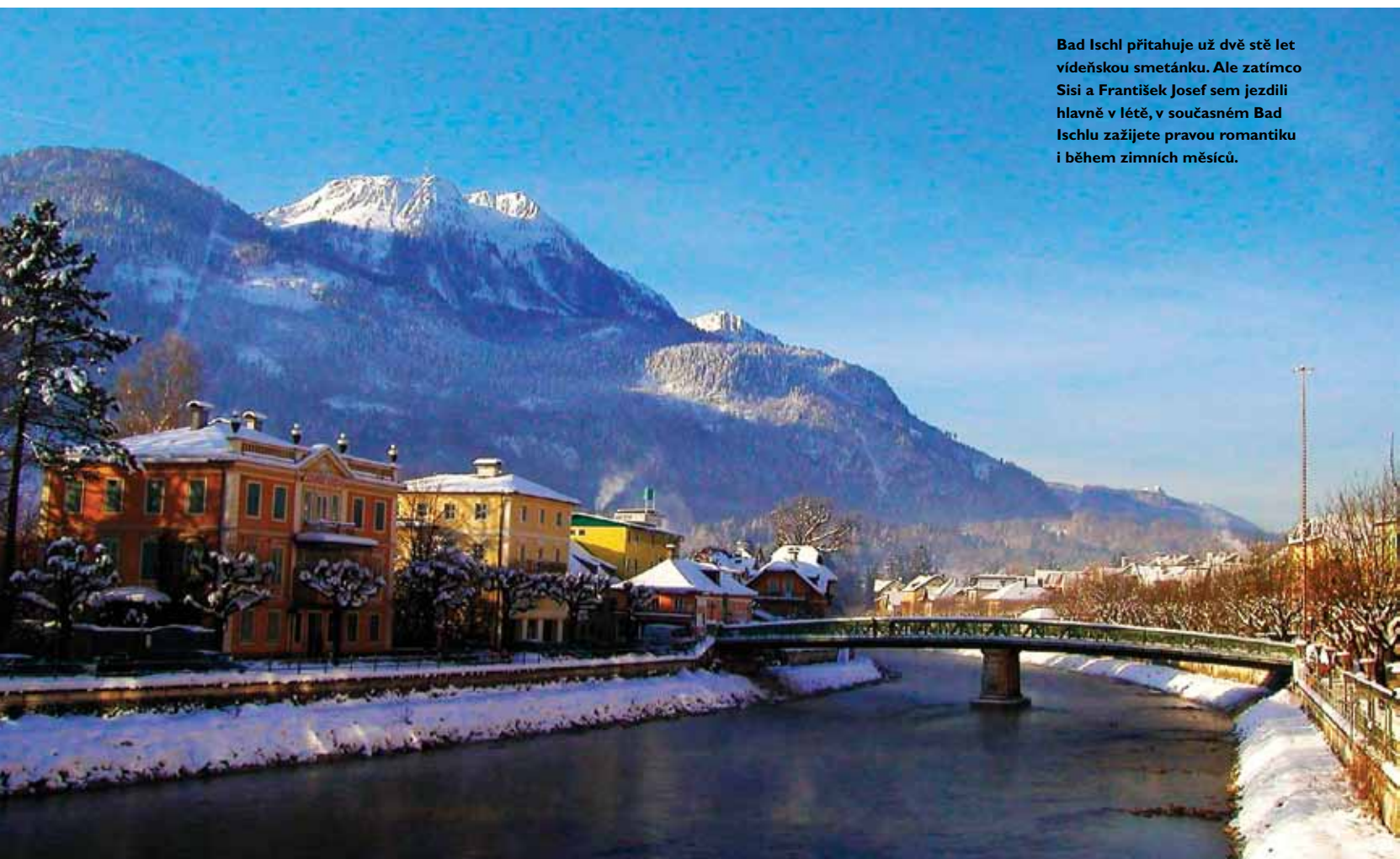
V dárkové taštičce s pozorností od partnerů a vánoční růží čekala navíc na všechny přítomné dámy i sleva na vstupní poplatek při nákupu podílových fondů Investiční společnosti České spořitelny, kterou mohou využít po dobu tří měsíců.

Fotografie všech, kteří svým vystoupením přispěli k poučnému, zajímavému i zábavnému třináctému setkání. Zleva vzadu: Pavel Kráčmar, Ester Kočíčková, Andrea Kalivodová, Jaromír Zdražil a Radek Urban. Vpředu zleva: Mária Gálová a Romana Vlková.

Císařské radovánky

Bad Ischl přitahuje už dvě stě let vídeňskou smetánku. Ale zatímco Sisi a František Josef sem jezdili hlavně v létě, v současném Bad Ischlu zažijete pravou romantiku i během zimních měsíců.

Nejslavnější rakouské lázně Bad Ischl měly už před dlouhými 150 lety pověst jedné z nejluxusnějších odpočinkových destinací Evropy. Pořádaly se zde honosné večere, bály i opery a vznešená atmosféra zde vládne dodnes. Dopřejte si pár dní zasloužené relaxace v místě, které stále žije romantickým příběhem krásné císařovny Sisi.

Naše povídání o Bad Ischlu nemůžeme začít jinak než příběhem romantické lásky. Možná té největší, jakou poznalo 19. století. Právě sem totiž přijel mladý rakouský císař František Josef na námluvy za bavorskou princeznou Helenou. Jejich sňatek byl domluven dopředu, oba s ním souhlasili a měli se už „jenom“ potkat. Jenže do Bad Ischlu přijela společně s Helenou také její mladší, teprve patnáctiletá sestra. A byla to právě půvabná a nespoutaná Sisi, která

císaře oslnila natolik, že se do ní na první pohled zamiloval. Vymohl si změnu plánů a s krásnou princeznou se rovnou zasnoubil. Také Sisi si Bad Ischl zamilovala a v pozdějších letech zde trávila téměř každé prázdniny.

MÍSTO KNÍŽAT A CÍSAŘŮ

Sláva Bad Ischlu začala ještě o nějaký ten pátek dříve, respektive už na začátku 19. století, kdy vídeňský lékař

Text **Libor Budinský**
Fotografie **Libor Budinský a archiv**

Bohatě zařízená vila císařského páru je dnes otevřena všem návštěvníkům města: můžete si zde prohlédnout veškeré místnosti včetně salonu, jídelny i pracovny samotného císaře.

V panovníkové vile najdete původní vybavení, a tak můžete obdivovat nejen trofeje Františka Josefa, ale také nádherné šaty jeho ženy.

Když je Bad Ischl zasněžený, získává celé město romantický nádech, který povyšuje každou návštěvu na pohádkový zážitek.

TOP RELAX

Franz Wierer prozkoumal místní vody bohaté na sůl a doporučil zde založit lázně. V roce 1822 přijelo prvních čtyřicet hostů a o dva roky později sem na léčení zavítal také rakouský kancléř kníže Metternich. Ale hlavní slávu mu přinesli až arcivévoda František Karel s princeznou Žofií. Ti dlouhou dobu nemohli mít potomka, proto jim Wierer doporučil pobyt v Bad Ischlu, kde bratr vládnoucího císaře a jeho manželka absolvovali léčebné kúry. A úspěšně – během dalších let se jim narodili hned čtyři synové!

Prvním byl právě pozdější císař František Josef. A protože sem se svými rodiči jezdil každé léto, Bad Ischl si oblíbil a po svém nástupu na trůn v roce 1848 si malé městečko zvolil za svou letní rezidenci. Léto co léto sem tudíž mířila vídeňská smetánka, císařský dvůr, vysoká šlechta, hudebníci, skladatelé,

dirigenti. Ve městě fungovalo na 35 hotelů, a zatímco v létě byla horká Vídeň prázdná a pustá, Bad Ischl ožíval kulturním a společenským životem. A to i přesto, že to tenkrát vůbec nebyla jednoduchá cesta – z Vídně trvala pět dní, neboť se muselo plout lodí a pak jet dostavníkem.

KOUZELNÉ SPA S MODRÝM NEBEM

Dnes jste v Bad Ischlu z Prahy za necelých pět hodin, což z lázeňského střediska dělá ideální destinaci i pro prodloužený zimní víkend. A zatímco většina rakouských zimních středisek nabízí lyžování, Bad Ischl má v zásobě jiné trumfy: příjemné wellness, putování po stopách Sisi a kulinářské zážitky v duchu císařské gastronomie. Prostě taková jedna velká zimní pohoda bez spěchu a shonu.

Jedním z nejhezčích hotelů je secesní Villa Seilern, která byla v 19. století oblíbeným společenským centrem Bad Ischlu (www.villaseilern.at). Dnes je v jejím sousedství vybudován moderní Vital Resort (kategorie čtyř hvězdiček superior), jehož designové pokoje harmonicky propojují tradici s modernou, a navíc nabízejí nádherný výhled do zasněžené přírody. Součástí Vital Resortu je i luxusní spa s několika saunami a odpočívárnami. Můžete si také zaplavat v moderním oválném bazénu a přitom rovnou z vody sledovat skrze skleněný strop modrou oblohu.

SLANÉ BAZÉNY A VÍŘIVKY

Vedle vlastního spa Vital Resortu můžete vyzkoušet také sousední, podstatně větší a vybavenější lázně

Bad Ischl nabízí jiné trumfy než lyžování: příjemné wellness, putování po stopách Sisi a kulinářské zážitky v duchu císařské gastronomie.

TOP RELAX

Relaxace a léčivé kúry ve slané vodě představují hlavní trumf zdejších spa, ale dopřát si můžete i orientální masáže.

Nenechte si ujít návštěvu domu, kde Franz Lehár nacházel inspiraci pro svá nejlepší díla.

Nedílnou součástí pobytů je také špičková gastronomie, ať již v lidovém, nebo honosném císařském duchu.

Lázně Salzkammergut-Therme nabízejí například velkolepou císařskou saunu, horkou vířivku se slanou vodou či sláný plavecký bazén.

Salzkammergut-Therme, které kromě mnoha bazénů a tobogánů nabízejí unikátní saunový svět Relaxium. V něm najdete například velkolepou císařskou saunu, horkou vířivku se slanou vodou či sláný plavecký bazén, kde má voda se třemi procenty soli teplotu 33 stupňů.

Hostům slouží i obrovská zahrada se spoustou lehátek a klidu k relaxaci či rehabilitaci. Pobyt v solných lázních nelze uspěchat a je třeba si na něj vymezit alespoň čtyři hodiny. Solná kúra má příznivý vliv na dýchací cesty a pohybový aparát, ale především je zdrojem uvolnění a nové energie. Pokud máte zájem, můžete vyzkoušet i energetické solné zábaly. A zvláště pokud si dopoledne před relaxační kúrou zařadíte do programu nordic walking či lekci jógy, na vlastní kůži zjistíte, jak účinná je zdejší solná relaxace a terapie.

Ostatně právě tak zde žila zmíněná císařovna, neboť na svoji dobu byla velmi „akční“: jezdila skvěle na koni a při udržování svojí skvělé postavy se vedle dlouhodobé diety věnovala tehdy neobvyklým sportům – jako třeba běhání po kopcích. Pokud bylo hezké počasí, vyběhala z Bad Ischlu každé ráno na svou oblíbenou horu Jainzen (zatímco Bad Ischl leží ve výšce 468 metrů nad mořem, Jainzenberg je vysoká 834 metry), což jí údajně zabralo jen půl druhé hodinky (nahoru a dolů).

HONOSNÁ CÍSAŘSKÁ VEČEŘE

S dokonalým odpočinkem je spojena i zážitková gastronomie a ani v tomto směru Bad Ischl nijak nezaostává. Město je plné výtečných restaurací, které jsou zaměřeny na tradiční „císařskou“ kuchyni. Máme pro vás dva tipy, které nesmíte

minout. Prvním z nich je vesnická hospůdka těsně za městem Rettenbachmühle, která je kolébkou vyhlášené rakouské speciality Kaiserschmarrn, tedy česky císařského trhance (podávají ho s tradičním švestkovým kompotem). Ještě větší zážitek na vás ovšem čeká v hotelu Royal, který pravidelně pořádá honosnou císařskou večeři o šesti chodech s názvem „Sisi a Franz“. Na talířích se střídají degustační porce výtečných specialit, z nichž je třeba vyzdvihnout roast beef z bio jelena, vařeného říčního kraba doprovázeného pastinákovým pyré či jemné maso pečeného mléčného telátka. Ke každému chodu se navíc podává odpovídající víno, jehož kvalita postupně graduje – čeká vás cesta od lehkých veltlínů až po červené cuvée a celá přehlídka vrcholů jedinečným sladkým vínem od Krachera, který je považován za krále rakouských přírodních sladkých vín.

Mým národům...

Při prohlídce města Bad Ischl nesmíte zapomenout na návštěvu císařské vily, kterou Sisi a František Josef dostali v roce 1854 jako svatební dar od císařovy matky, arcivévodkyně Žofie. Je postavena ve tvaru písmene E (jako Elisabeth) a je stále zařízena stejně jako v době života císařského páru.

Stále uchovává spoustu vzpomínek na Sisi (včetně jejích šatů, které dodnes potvrzují neuvěřitelnou štíhlost jejího pasu), ale také lovecké trofeje vášnivého nimroda Františka Josefa. A na pracovním stole je tu vystavena kopie slavné výzvy „Mým národům“, kterou právě zde

staříček císař napsal krátce poté, co vyhlášením války Srbsku odstartoval první světovou válku – v té době už byla jeho žena dvacet let po tragické smrti (stala se obětí atentátu) a pozvolna se blížil také zánik velkého a mocného císařství.

Sezonní menu

Swedroe, Balaban: Úspěšný investor

Při investování nestačí pouze vědět, jak fungují trhy, jak správně sestavit portfolio a jak vybrat vhodné investiční nástroje. Musíme také rozumět tomu, jakým způsobem ovlivňují investiční rozhodování přirozené lidské chování a lidská psychologie. Autoři sepsali seznam 77 nejčastějších chyb, jež jsou přímo či nepřímo způsobeny typickým lidským chováním. Zjistíte například, jak je důležité dát pozor na přílišné sebevědomí nebo že všeobecně přijímaná pravda občas nemusí být při investování správnou volbou.

Larry E. Swedroe, RC Balaban: Úspěšný investor. Odhalte 77 investičních omylů. BizBooks.

Karlův běh České spořitelny

Pokud běh na lyžích neholdáte jen sledovat, ale chcete se také sami postavit do stopy, budete mít možnost na 42. ročníku Karlova běhu, který se letos opět uskuteční za podpory hlavního partnera série, České spořitelny. Karlův běh je součástí série závodů Stopa pro život již třetím rokem a proběhne (doslova) 9. a 10. února. Zúčastnit se mohou všichni zájemci, od profesionálů po začátečníky. Start Karlova běhu se letos z Božího Daru přesouvá o 20 km dál, do starobylého krušnohorského městečka Abertamy. Dospěli si mohou zazávodit v sobotu volně na 24kilometrové trati a v neděli volit ze dvou distancí (42 a 24 km), které se poběží klasickou technikou. Pro děti jsou připraveny samostatné závody v pěti věkových kategoriích. Přichystány budou vyhřívány stan s klidovou zónou a dobrotami z vlastní kuchyně, celodenní úschovna lyží a zavazadel, profesionální skiservis a podél trati několik občerstvovacích stanic. Více informací a přihlášky naleznete na www.stopaprozivot.cz.

9.–10. února 2013, Abertamy, Krušné hory

Text Pavlína Zelníčková Fotografie archiv

MS v biatlonu 2013

Poprvé v historii se Česká republika stane hostitelem mistrovství světa v biatlonu. Šampionát pořádá Nové Město na Moravě. Elitní biatlon se do České republiky vrací po dlouhé době. Svě síly změní kompletní špička světového biatlonu v čele s šestinásobným olympijským vítězem a šestinásobným celkovým vítězem Světového poháru Ole Einarrem Bjørndalensem. Ale ani čeští závodníci se, doufáme, neztratí, především u mužů budou jistě chtít na předchozí medaile z mistrovství světa navázat Michal Šlesingr a Jaroslav Soukup. Přímo ve Vysočina Areně jim může fandit až 18 tisíc diváků. Na programu budou rychlostní, stíhací, vytrvalostní závody a závody s hromadným startem v kategoriích muži a ženy a štafeta mužů, žen a smíšená.

7.–17. února 2013, Nové Město na Moravě

Pražská zima

Madeleine Albrightová líčí bouřlivých dvanáct let od nacistické okupace rodného Československa po vzestup komunismu a počátek studené války. Vychází přitom z dětských zážitků i ze své politické a akademické erudice, rodinné vzpomínky a písemné dokumenty prokládá záznamy aktérů tehdejšího dění a před čtenáře rozprostírá působivou dějinnou fresku i niterné svědectví. Při „putování“ z Pražského hradu do londýnských protiletectkých krytů, z terezínského ghetta na zasedání předních světových státníků se autorka zamýšlí nad svým dlouho nepoznaným židovským původem a rozebírá komplikovanou českou historii i nelehká mravní rozhodnutí, s nimiž se musela vyrovnávat generace jejích rodičů.

Madeleine Albrightová: Pražská zima. Osobní příběh o paměti, Československu a válce (1937–1948). Argo.

Sněhové království na Pustevnách

Sochy, to není jen dřevo, kámen či kov. V beskydských Pustevnách se každý rok scházejí umělci, kteří svá díla představí na mezinárodním sochařském sympoziu Sněhové království. A jak už název napovídá, materiálem jsou zde sníh a led. Tvořit z třímetrových sněhových válců a tuny ledových bloků zde budou profesionálně i školní týmy. Práce na chladivých sochách odstartují 9. ledna pod rukama profesionálních sochařů a akce budou postupně probíhat až do 20. ledna, kdy vyvrcholí výstavou děl školních týmů. Oba víkendy bude provázet moderovaný program s hudebním vystoupením a soutěžemi pro děti. 9.–20. ledna 2013

Český Krumlov: od adventu po masopust

Na přelomu roku každá česká obec září výzdobou a v těch větších bývá přichystán i nějaký ten speciální kulturně-spoločenský program. Jedním z měst, kde mají slavnosti své pevné místo ve společenském životě, je Český Krumlov. I letos tato perla české historie dýchá kouzelnou atmosférou přelomu roku – prohlédnout si stánky s tematickým zbožím za zpěvu dětských souborů můžete na náměstí Svornosti až do 6. ledna. Tak trochu jinou atmosféru vnese do českých realit přednáška a výstava fotografií peruánské Machu Picchu či akce u příležitosti 20 let od zápisu města na seznam UNESCO. Světla vánočního stromu zhasnou 6. ledna po tříkrálovém pochodu. Za měsíc pak Český Krumlov ožije znovu, tentokrát tradiční masopustní veselící od 9. do 12. února. Procesí masek s kejkliři a pouličními muzikanty ještě vylepší bohatá hostina.

Kulturní tipy

Karel Schwarzenberg
a Šimon Pánek předávají
cenu Homo Homini 2012.

Jezinky a bezinky aneb Arsenik a staré tety

Kdysi na představení této komedie na Broadwayi zavítal Jan Werich. A protože se prý nasmál jako ještě nikdy, nechal ji přeložit a v roce 1958 uvést v Čechách. A tak se dnes i vy můžete bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, kterou od prosince zařadilo do svého repertoáru brněnské Městské divadlo. Děj se odehrává v milém domě, z jehož stěn dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě postarší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy, příjemné a pohostinné slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno. V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé. Kromě vtipných dialogů, které ani po letech neztrácejí nic ze svého kouzelného humoru, se můžete těšit na Zdena Herfortovou, Janu Gazdíkovou nebo Martina Havelku v hlavních rolích. A což v divadle oslavit i nový rok? Jezinky a bezinky totiž také odstartují tradiční silvestrovskou party s bohatým rautem a slavnostním půlnočním přípitkem na jevišti.

www.mdb.cz

V jedné z nejslavnějších detektivních komedií uvidíte v hlavních rolích Zdena Herfortovou, Janu Gazdíkovou a Martina Havelku.

Jeden svět 2013

Po vánočním období hojnosti přichází čas, kdy bychom se měli zamyslet nad těmi, kdo se „nemají tak dobře jako my“. Přípomínkou toho, že těch méně šťastných je na světě více než dost, bude i 15. ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů o lidských právech. Projekce probíhají v Praze a v dalších čtyřiceti českých a moravských městech. Festival, který pořádá organizace Člověk v tísni, dokazuje, jak efektivním nástrojem při zvyšování povědomí, vzdělávání, prosazování lidských práv a sociální integraci může být dokumentární film. Neoddělitelnou součástí jsou diskuze s festivalovými hosty a panelové debaty s experty, projekce pro základní a střední školy a spolupráce s vysokými školami. V rámci festivalu je udělována cena Homo Homini Doctors Coordinate of Damascus. Každoročně ji získávají osobnosti či skupiny, které se významně zasloužily o prosazování lidských práv.

4.–13. března, www.jedensvet.cz/2013

Silvestr filmových hvězd v Chateau Mcelly

Odmítáte konec roku trávit ve stejném prostředí jako každý všední den? Chtěli byste zažít něco jiného, alespoň maličko netradičního? Přivítejte rok 2013 stylově – v duchu třicátých let, kdy hvězdy stříbrného plátna nebyly jen obyčejnými herci, ale bohy a bohyněmi. Můžete si vybrat, zda v kouzelném prostředí mcelského zámku strávíte dvě, tři nebo čtyři noci. Filmový večer budou doprovázet známé scény českého i světového filmu a chybět nebudou ani tradiční neodolatelné kulinařské delikatesy, tombola, novoroční přípitek či ohňostroj v anglickém parku. A nezapomeňte na odpovídající kostým ve stylu třicátých let.

www.chateaumcelly.com

Král popu očima Cirque du Soleil

Michael Jackson. Cirque du Soleil. Ani jedno z těchto jmen zřejmě není třeba představovat, obě patří na špici svých oborů. A co teprve, když se tyto dva pojmy propojí: The Estate of Michael Jackson a Cirque du Soleil se v rámci dvou exkluzivních představení v Praze představí s „Michael Jackson Immortal World Tour“. Neopakovatelná a elektrizující show nabídne jedinečný pohled do duše, vášně a srdce génia, který navždy změnil globální pop kulturu. Představí se v ní 64 tanečníků, hudebníků a akrobatů z celého světa. Mezi nejsilnější stránky představení patří především inspirující hudba a texty „krále popu“, které zde ožívají s mimořádnou intenzitou. Cirque du Soleil podtrhují a navazují na Jacksonovo globální poselství lásky, míru a jednoty. Jak hlásají plakáty k této show: Legenda stále žije!

8. a 9. února 2013, O2 arena, Praha

Text **Pavlna Zelníčková** Fotografie archiv

České doteky hudby

Ač se to někdy může jevit opačně, Česká republika je stánkem kultury a klasická hudba má českému publiku stále co říci. O tom se ostatně můžete sami přesvědčit na 14. ročníku mezinárodního hudebního festivalu České doteky hudby, který bude do 6. ledna probíhat na různých místech naší metropole. Ať už upřednostňujete „klasiku“ orchestrální, komorní či recitály, crossover, jazz, francouzské šansony nebo folk, jistě si najdete „to své“. Na programu bude řada tematických okruhů, vychutnat si můžete Talichovo kvarteto, housle Jiřího Hudečka nebo vystoupení Beatles in Jazz. Podrobný program festivalu a jednotlivá místa konání najdete na webových stránkách.

www.ceskedotekyhudby.cz

V řadě tematických okruhů si můžete vychutnat například Talichovo kvarteto, housle Jiřího Hudečka nebo vystoupení Beatles in Jazz.

Na cestě ke Kupkově Amorfě

Unikátní výstava přináší na čtyřicet děl „korunního prince“ světového abstraktního umění a chybět nebude ani přelomová Amorfa – Dvoubarevná fuga.

Rozsáhlá výstava momentálně nejoceňovanějšího českého malíře „František Kupka: Cesta k Amorfě. Kupkovy salony 1899–1913“ připomene sté výročí první umělcovy prezentace na pařížském Podzimním salonu roku 1912. Můžete tu obdivovat na čtyřicet děl „korunního prince“ světového abstraktního umění ze sbírek Národní galerie, Musea Kampa i zápůjček ze zahraničních muzeí. Ze stěžejních děl nechybí samozřejmě Amorfa – Dvoubarevná fuga a společně (stejně jako před sty lety v Paříži) bude s tímto dílem vystaven další obraz, a to Amorfa – Teplá chromatika, který v současnosti náleží do sbírek Nadace Jana a Medy Mládkových. Právě tyto dva obrazy patří k těm, jež se Kupkovi staly „vstupenkou“ na mezinárodní uměleckou scénu, a představují jedny z prvních abstraktních obrazů na světě vůbec. Expozici doplní vědecko-umělecká laboratoř, kde mohou dospělí i děti pomocí experimentů objevovat vztahy mezi Kupkovými obrazy a fyzikálními principy světa.

do 3. března, Salmovský palác, Praha, www.cestakamorfe.cz

Schikaneder ve Valdštejnské jízdárně

Od poslední přehlídky tvorby Jakuba Schikanedera (1855–1924) uplynulo již čtrnáct let. Během této doby se objevila početná řada obrazů a kreseb, které byly dříve považovány za nezvěstné, a o donedávna opomíjeného malíře se vzedmula vlna oprávněného zájmu. Současná výstava pražské Národní galerie je dosud největší prezentací umělcovy tvorby i nových informací o jeho životě. Vedle poměrně známých zobrazení pražských nostalgických nocturen je zde představeno i jiné Schikanederovo časté téma – kresby žen žijících v těžkých životních podmínkách. A vzhledem k tomu, že asi čtyřicet z více než stovky vystavených děl pochází ze soukromých sbírek, máte výjimečnou možnost poznat dílo Jakuba Schikanedera v dosud nebyvalém rozsahu a žánrové pestrosti.

do 13. ledna 2013, Valdštejnská jízdárna, Praha-Holešovice

Privátní bankovnictví: *diskrétní profesionálové*

„Podobně jako v jiných oblastech lidské činnosti také v privátním bankovnictví platí, že pokud vás práce baví, jste ochotni udělat i něco navíc, a pravděpodobnost vašeho úspěchu tak roste,“ říká regionální ředitelka Erste Private Banking **Barbara Pošivalová**. Ví, o čem hovoří – s privátním bankovnictvím má bohaté zkušenosti, především ze Švýcarska. Pracovala totiž mimo jiné pro renomovanou Credit Suisse Private Banking.

Text **František Mašek, Hospodářské noviny** Fotografie **Libor Špaček**

O privátním bankovnictví panují různé, někdy možná až trochu zkreslené představy. Co si pod ním máme představit?

Stručně řečeno jsou to vlastně bankovní služby pro nejbohatší zákazníky. V České republice nabízejí většinou banky tuto službu klientům, kteří jim svěří alespoň deset, v některých případech ale nejméně dvacet milionů korun. Podstatou privátního bankovnictví je přitom dlouhodobý vztah klienta a bankéře, založený na absolutní důvěře a diskretnosti. Ze zahraničních zkušeností vím, že nejbohatší klienti bývají nejnáročnější. Privátní bankéř pro ně většinou symbolizuje banku, jejíž služby využívají. Očekávají proto od něj, že jim vyřídí vše od platebních příkazů přes investiční poradenství, zajištění úvěrové linky, nákup zlata až po pomoc s nákupem či prodejem firmy. Ale také že pro ně přes právní kancelář například založí společnost, nabídne jim řešení v oblasti daňového poradenství, vyřídí dědictví třeba prostřednictvím založení nadace a zabezpečí mnoho dalších služeb, ať už jde o zajištění ubytování ve vybraných hotelech nebo školy pro děti. Služby rodinných zahraničních bank navíc zahrnují doplňkový servis, například obcerstvení v diskretní restauraci v budově, kde banka sídlí, případně i servírování vlastních vín.

Jak je to v České republice?

U nás se rozsah těchto služeb poněkud liší. Privátní banky nabízejí hlavně investiční poradenství v oblasti cenných papírů, správy aktiv či v oblasti umění. Ty velké mohou zásluhou své velikosti nabídnout klientům například i služby korporátní banky nebo jiných segmentů. U privátních klientů bývá standardem nabídka zvaná concierge, což jsou asistenční služby.

Prostřednictvím klientovy kreditní karty může privátní bankéř zajistit třeba lístky na atraktivní zahraniční koncert, výstavu nebo sportovní akci. Během pobytu v zahraničí má přítom klient samozřejmě možnost využívat veškeré služby mateřské banky.

Co máte nyní v pozici regionální ředitelky Erste Private Banking České spořitelny na starosti?

Řídím tři obchodní týmy privátních bankéřů – dva působí v Rytířské ulici v Praze, třetí se zaměřuje na východní a severní Čechy. Jako členka vedení se podílím na jejich řízení, na tvorbě dlouhodobé strategie Erste Private Banking a na plnění našich dlouhodobých strategických cílů. Mám také na starosti komunikaci s externími obchodními partnery této společnosti.

Do čeho čeští klienti Erste Private Banking nejvíce investují a proč? Jak jim může být v tomto směru Česká spořitelna nápomocna?

Češi určitě patří ke konzervativnějším investorům. Čeští klienti Erste Private Banking proto většinou investují do pevně úročených cenných papírů a strukturovaných produktů, které jsou v různém poměru zastoupeny v jejich portfoliích. Nabídku našich produktů doplňuje řada fondů reprezentujících různé investiční strategie, především ze skupiny Erste Bank, která nyní patří k nejstabilnějším finančním institucím v regionu. Nedávno jsme svou nabídku rozšířili o možnost přímo investovat do zlata. Velkou výhodou Erste Private Banking je i rozsáhlé analytické zázemí v oblasti investic. Mezi naše hlavní produkty zde neodmyslitelně patří i asset management neboli správa aktiv, řízená různými investičními styly

a zohledňující individuální potřeby daného klienta. Ač to bude znít trochu jako klišé, snažíme se jim přinášet řešení na míru především v oblasti strukturovaných produktů. V rámci otevřené architektury, především u fondových řešení, vyhledáváme na trhu tu největší kvalitu – nabízíme fondy významných světových „finančních značek“. Naše komplexní nabídka je ale vždy přizpůsobena aktuálním tržním podmínkám a trendům, které se snažíme zahrnout do tvorby našich produktů tak, aby klientovi přinášela co nejvyšší hodnotu.

Privátní bankovnictví bývá považováno za doménu mužů. Jak se v této oblasti prosazují ženy bankéřky?

Je to velmi individuální, záleží na konkrétních schopnostech. Tím nemám na mysli pouze odborné znalosti, ale také osobní vlastnosti privátního bankéře. Pokud vás práce baví, jste ochotni udělat i něco navíc, a pravděpodobnost vašeho úspěchu tak roste. Ženy přitom nejsou v privátním bankovnictví výjimkou. Někteří klienti z řad mužů dokonce preferují, když mohou jednat právě s nimi. Ženy coby privátní bankéřky se tedy prosazují v oblasti, která byla dříve považována za mužskou záležitost.

Na závěr mi dovolte tradiční otázku: do čeho investujete své peníze? Jste spíše konzervativnější, nebo odvážnější investorka?

Mé investice jsou zaměřeny především na jistotu. S oblibou investuji do dluhopisů, nemovitostí a také do zlata. Část svých investic mám umístěnu ve švýcarských francích. Pokud bych se ale měla pustit do spekulativnějších investic, vybrala bych si další komodity.

Ženy nejsou v privátním bankovnictví výjimkou a coby privátní bankéřky se prosazují v oblasti, která byla dříve považována za mužskou záležitost.

„Cesta ke zhodnocení financí nemusí být složitá, pokud jim rozumíte.“

Lenka Veselá, investiční specialistka

Zeptejte se našich certifikovaných investičních specialistů.

ČESKÁ
SPORITELNA
Jsme Vám blíž.

NOVÝ PEUGEOT 208

JIŽ OD 220 000 Kč

ESP • ABS • 6 AIRBAGŮ

5 LET
ZÁRUKA

PEUGEOT DOPORUČUJE TOTAL PEUGEOT FINANCE

Pro model 208 s motorem 1.0 68 k MAN5: kombinovaná spotřeba 4,3 l/100 km a emise CO₂ 99 g/km. Značková záruka PEUGEOT OPTIWAY GARANCE na 5 let od zakoupení vozu nebo do 60 tis. km viz www.peugeot.cz. K zakoupenému vozu náleží zákonná záruka. Foto je pouze ilustrativní.

LET YOUR
BODY DRIVE

Záleží nám nejenom na vaší spokojenosti za volantem, ale i na bezpečnosti. Proto vám nabízíme nový Peugeot 208, který má již v základní výbavě ABS, ESP a 6 airbagů. Vůz s nejvyšším standardem bezpečnosti a pětihvězdičkovým oceněním EURO NCAP za rok 2012, nyní navíc se **značkovou zárukou na 5 let** – to je Peugeot 208.

Sledujte nás na
facebook.com/peugeot.cz

NOVÝ PEUGEOT 208

MOTION & EMOTION

PEUGEOT